

ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

SUPPORTING AND RESTRAINING FACTORS AFFECTING THE RESULTS OF
ORDINARY NATIONAL EDUCATIONAL TEST OF GRADE 6 STUDENTS
UNDER DEPARTMENT OF EDUCATION BANGKOK METROPOLITAN
ADMINISTRATION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตรบัณฑิตและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2562

KMITL-2019-ED-M-218-121

ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

SUPPORTING AND RESTRAINING FACTORS AFFECTING THE RESULTS OF
ORDINARY NATIONAL EDUCATIONAL TEST OF GRADE 6 STUDENTS
UNDER DEPARTMENT OF EDUCATION BANGKOK METROPOLITAN
ADMINISTRATION

ชวลีรัตน์ เหล่าตระกุล
CHUREERAT LAOTRAKUL

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในห้องสมุดเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกสิ่งนี้ไปและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
พ.ศ. 2562

KMITL-2019-ED-M-218-121

SUPPORTING AND RESTRAINING FACTORS AFFECTING THE RESULTS OF
ORDINARY NATIONAL EDUCATIONAL TEST OF GRADE 6 STUDENTS
UNDER DEPARTMENT OF EDUCATION BANGKOK METROPOLITAN
ADMINISTRATION

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION AND TECHNOLOGY
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสถาบันฯ ซึ่งห้ามเพื่อการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบันฯ หรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบันฯ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ลงเน็ตฯ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มาไปใช้

2019

KMITL-2019-ED-M-218-121

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด **COPYRIGHT 2019** ให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION AND TECHNOLOGY

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบ
การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษา
กรุงเทพมหานคร

นักศึกษา

นางสาวชุลีรัตน์ เหล่าตระกูล

รหัสประจำตัว

58603044

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา

สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา

พ.ศ.

2562

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญจันทร์ สีสันต์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ ดร.ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2561 ที่ศึกษาต่อโรงเรียนเดิม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง โดยวิเคราะห์หาสาเหตุโดยใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย เป็นการตีความสร้างข้อสรุป

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่งเสริมต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน คือ ห้องเรียนสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ห้องปฏิบัติการมีวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ห้องสมุดมีหนังสือหลากหลายประเภท โรงเรียนให้การสนับสนุนนักเรียนในเรื่องต่างๆ ด้านพฤติกรรมการสอนของครู คือ ครูมีความตั้งใจ เอาใจใส่นักเรียน มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน คือ นักเรียนตั้งใจเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย และมีการวางแผนในการเรียน และด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง คือ ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่ และคอยให้กำลังใจนักเรียน ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน คือ ห้องเรียนได้รับเสียงรบกวนจากสภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียน ห้องปฏิบัติการมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ห้องสมุดมีขนาดเล็ก ไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนในโรงเรียน โรงเรียนขาดการสนับสนุนเด็กที่เรียนอ่อน ด้านพฤติกรรมการสอนของครู คือ ครูมีภาระงานมาก และเน้นการบรรยายในการสอนเป็นหลัก ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน คือ นักเรียนไม่มีเป้าหมายในการเรียน และด้านการส่งเสริมด้านการ

เอกสารนี้เป็น
เรียนของผู้ปกครอง คือ ผู้ปกครองไม่มีเวลา และมีความรู้ที่น้อย เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Supporting and Restraining factors affecting the Results of Ordinary National Educational Test of Grade 6 Students under Department of Education Bangkok Metropolitan Administration
Student	Miss. Chureerat Laotrakul
Student ID.	58603044
Degree	Master of Industrial Education
Program	Educational Administration
Year	2019
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Boonchan Sisan
Thesis Co-Advisor	Associate Professor Dr. Pariyaporn Tungkunan

ABSTRACT

This qualitative study's objective was to study the supporting and restraining factors affecting the results of Ordinary National Educational Test of grade 6 students under department of Education Bangkok Metropolitan Administration. The informants of the study included 30 students who had passed O-NET 2018. The research instrument used was the structural interview. The cause and effect analysis and analytic induction were used to analyze information.

The findings revealed that: The supporting factors affecting the results of Ordinary National Educational Test of grade 6 students under department of Education Bangkok Metropolitan Administration consist of environment in the school. The classroom is clean and tidy. The laboratories provide learning materials. There are many kinds of books in the library. The schools provide a variety of support for students. Teaching behaviors of teachers, the teachers attend to students. They are teaching and learning activities by using a variety of teaching materials. Achievement motivations of students, the students study hard. They do their homework and plan to study. Promoting of parents, the parents nurture and encourage students. The restraining factors affecting the results of Ordinary National Educational Test of grade 6 students under department of Education Bangkok Metropolitan Administration consist of environment in the school. The classroom is noise from the environment outside the school. The laboratories don't have enough equipment for the number of students. The library is small and not suitable for the number of students in the school. The school lacks of support for children with mild learning. Teaching behaviors of teachers, the teachers have many duties and emphasize lectures in teaching. Achievement motivations of students, the students don't have learning goals. Promoting of parents, the parents don't have time and have a little knowledge.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.บุญจันทร์ สีสันต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในขั้นตอนสุดท้ายจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะผู้บริหาร และนักเรียนโรงเรียนวัดมะพร้าวเตี้ย โรงเรียนวัดทิพพาวาส โรงเรียนสายไหม โรงเรียนวัดหัวกะปือ โรงเรียนคลองปึกหลัก และโรงเรียนสามเสนนอก (ประชากรราษฎร์อนุกุล) ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจน เพื่อน พี่ น้อง ที่คอยช่วยเหลือทำให้ลุล่วงและผ่านไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ บิดา มารดา ที่ได้ให้กำลังใจและการสนับสนุนมาโดยตลอด อีกทั้งบูรพาคุณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้แก่ผู้วิจัย และผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้

นางสาวชุลีรัตน์ เหล่าตระกูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร.....	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน.....	13
2.2.1 ความหมายของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน.....	13
2.2.2 ความเป็นมาของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน.....	13
2.2.3 วัตถุประสงค์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน.....	14
2.2.4 หลักการสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน.....	14
2.2.5 ขอบเขตเนื้อหาสาระและลักษณะข้อสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน.....	15
2.2.6 ความสำคัญและการนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติไปใช้.....	18
2.2.7 สถิติของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2558 – 2560.....	19
2.2.8 การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	20
2.3 ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน.....	24
2.3.1 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน.....	26
2.3.2 พฤติกรรมการสอนของครู.....	31
2.3.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	34
2.3.4 การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง.....	40
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำหรือจัดจำหน่าย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ ไป ใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก.....	50
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	59
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	59
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	62
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	65
บรรณานุกรม.....	67
ภาคผนวก.....	72
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	73
ประวัติผู้เขียน.....	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงการวิเคราะห์กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
2.1 ตารางแสดงจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2561 จำแนกตามโรงเรียน.....	10
2.2 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558.....	19
2.3 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559.....	19
2.4 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560.....	20
2.5 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558-2560 ของสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร.....	20
4.2 แสดงข้อมูลการวิเคราะห์ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร.....	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ระบบการบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร.....	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนา และเป็นเครื่องชี้นำสังคม ผู้ได้รับการศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยต้องมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้คนไทยทุกคนได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพในทุกระดับ/ประเภทการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2552 : 9)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 (คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา. 2553 : 3-9) กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา ดังนั้น จึงจำเป็นที่รัฐต้องมีองค์กรกลางระดับชาติ เพื่อตรวจสอบประเมินผลว่าการจัดการศึกษาที่เป็นการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนที่รัฐจะต้องจัดให้ทั่วถึงนั้นมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดและมีคุณภาพเท่าเทียมกันมากน้อยเพียงใด จึงได้จัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ขึ้น (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). 2548 : 1)

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เรียกโดยย่อว่า “สทศ” ตามพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2548 หมวด 1 มาตรา 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการและดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย พัฒนา และให้บริการทางการประเมินผลทางการศึกษาและทดสอบการศึกษาในระดับชาติ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). 2548 : 1) ซึ่งการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : O – NET) เป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนในปีสุดท้ายของระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน และเพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชาติ เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยในระยะเริ่มแรกให้ใช้ผลการเรียนที่ประเมินโดยสถานศึกษาและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในสัดส่วน 80 : 20 และประกาศเพิ่มเติมเป็นสัดส่วน 70 : 30 และในปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไปให้ใช้ผลการเรียนของผู้เรียนที่ประเมินโดยสถานศึกษาและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานในสัดส่วน 50 : 50 ทั้งนี้ให้สถานศึกษาดำเนินการ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 เป็นต้นไป (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). 2557 : 78-92)

เมื่อพิจารณาข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ระหว่างปีการศึกษา 2558 - 2560 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนนในแต่ละรายวิชาพบว่าคะแนนเฉลี่ยของวิชาภาษาไทย คือ 49.30, 53.86 และ 48.57 ตามลำดับ วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ย คือ 39.03, 34.04 และ 36.99 ตามลำดับ วิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย คือ 43.96, 40.41 และ 37.41 ตามลำดับ วิชาวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย คือ 42.42, 41.13 และ 39.84 ตามลำดับ จากข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานระหว่างปีการศึกษา 2558 - 2560 พบว่า ทุกรายวิชาในปีการศึกษา 2560 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ และโดยภาพรวมมีเพียง 1 รายวิชา ที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 50 คือ รายวิชาภาษาไทย ส่วนรายวิชาอื่นๆอีก 3 รายวิชา มีคะแนนเฉลี่ยรายปีทั้ง 3 ปี ไม่ถึง 50 คะแนน สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่รายงานคุณภาพการจัดการศึกษาว่า ที่ผ่านมามีคุณภาพการศึกษายังไม่เป็นที่พอใจของสังคมเด็กวัยเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหลักของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50

จากข้อมูลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรุงเทพมหานคร แสดงให้เห็นถึงปัญหาของคะแนนเฉลี่ยในบางรายวิชาที่มีค่าต่ำกว่าร้อยละ 50 ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาสาเหตุ ซึ่งมีนักวิจัยได้ศึกษาสาเหตุที่ทำให้ผลการสอบ O-NET ต่ำหลายท่าน ได้แก่ ผลวิจัยของเอื้อมพร หลินเจริญและคณะ (2552 : 84-94) พบว่านักเรียนยังให้ความสำคัญกับการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานน้อย เนื่องจากยังไม่ทราบว่าผลที่ได้ถูกนำไปใช้อย่างไร พฤติกรรมการสอน ระดับความยากของข้อสอบ นโยบายโรงเรียนในการบริหารวิชาการ สภาพครอบครัว สภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีผลต่อคะแนนการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน อีกทั้งครูและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าข้อสอบมีความยากเพราะข้อคำถามเน้นการคิดวิเคราะห์ ผลวิจัยของจารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน คือ พฤติกรรมการสอนของครู สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง ผลวิจัยของสิริฐารัตน์ ชันทอง (2556 : บทคัดย่อ) พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนทวิวิชา การเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และความพร้อมของนักเรียน ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน และผลวิจัยของจตุพร วงศ์ไชย (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครองและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์คุณภาพการสอนของครู ประสพการณ์สอนของครูบรรยากาศการเรียนการสอนภาวะผู้นำของผู้บริหารและขนาดของโรงเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นการสร้างระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพในโรงเรียนนับว่าเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่สุดต่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้อององค์กรให้บรรลุเป้าหมายซึ่งพลังสามฝ่ายของบุคลากร ในโรงเรียน ประกอบไปด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และนักเรียน ต้องเกิดจากการมีทักษะความรู้ความสามารถและสามารถเลือกบทบาทที่เหมาะสมตามศักยภาพแต่ละบุคคลในการขับเคลื่อนองค์การซึ่งหมายถึง “โรงเรียน” ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้น การบริหารจัดการในเชิงวิชาการภายในโรงเรียนย่อมเป็นส่วนที่สำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนในโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น จนสามารถยกระดับ

ผลสัมฤทธิ์ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET ได้ในที่สุดอย่างแน่นอน ทั้งนี้ผล O-NET ดังกล่าวถือเป็นกระจกเงาที่ดีที่จะได้นำไปปรับปรุงให้ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนต่อไป

ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยประสงค์ที่จะศึกษาว่าปัจจัยใดบ้างที่ส่งเสริมและปัจจัยใดบ้างที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน เป็นอีกหนึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งผลการ วิจัยครั้งนี้อาจเป็นประโยชน์ต่อการนำไปค้นหาสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจและหาทางแก้ไขนำไปปรับปรุงพัฒนาระบบการเรียนรู้ ระบบบริหารจัดการและระบบอื่นๆ ของสถานศึกษาโดยผลการวิจัยที่ได้จะนำเสนอผู้ที่เกี่ยวข้องกันักเรียนได้แก่ผู้บริหาร ครู ตลอดจนจนถึงผู้ปกครองจะได้ร่วมมือกันช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.3.1 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร

ในการทำการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ สิริภรณ์ ชันทอง (2556 : บทคัดย่อ) จตุพร วงศ์ไชย (2556 : บทคัดย่อ) จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2555 : บทคัดย่อ) เอี่ยมพร หลินเจริญ และคณะ (2552 : บทคัดย่อ) รุติยา เงามสาารี (2554 : บทคัดย่อ) และสามารถแสดงตารางการวิเคราะห์กรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังตารางที่ 1.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1.1 แสดงการวิเคราะห์กรอบแนวคิดการวิจัย

ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อ ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้น พื้นฐาน	นักวิจัย					รวม
	สิริฐารัตน์ ชันทอง (2556)	จตุพร วงศ์ไชย (2556)	จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2555)	เอี่ยมพร ทลินเจริญ และคณะ (2552)	จิตติยา แก่สารี (2554)	
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	✓	✓	✓		✓	4
ความพร้อมของนักเรียน	✓					1
การเรียนรู้กวดวิชา	✓					1
ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง	✓		✓			2
การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง		✓				1
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	✓					1
สภาพแวดล้อมทางบ้าน				✓		1
คุณภาพการสอนของครู		✓			✓	2
พฤติกรรมการสอนของครู			✓	✓		2
ประสบการณ์การสอนของครู		✓				1
นโยบายโรงเรียนในการบริหารวิชาการ				✓		1
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร		✓				1
สภาพแวดล้อมในโรงเรียน			✓	✓		2
ขนาดโรงเรียน		✓				1
บรรยากาศการเรียนการสอน		✓				1
ระดับความยากของข้อสอบ				✓		1
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		✓				1

จากตาราง 1.1 ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มปัจจัยที่มีความหมายใกล้เคียงกัน โดย

1. ปัจจัยพฤติกรรมการสอนของครูและปัจจัยคุณภาพการสอนของครู ผู้วิจัยขอใช้ชื่อปัจจัยว่า พฤติกรรมการสอนของครู

2. ปัจจัยการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครองและปัจจัยความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ผู้วิจัยขอใช้ชื่อปัจจัยว่า การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

แล้วเลือกปัจจัยที่มีความถี่ตั้งแต่ 2 ขึ้นไป และสามารถสังเคราะห์ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานได้ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมในโรงเรียน

2. พฤติกรรมการสอนของครู

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน
4. การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2561 ที่ศึกษาต่อโรงเรียนเดิม จำนวน 30 คน จาก 6 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion criteria) ดังนี้

1. เป็นนักเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาต่อโรงเรียนเดิม
3. นักเรียนต้องผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา

2561

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย

- สภาพแวดล้อมในโรงเรียน
- พฤติกรรมการสอนของครู
- แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน
- การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน หมายถึงคุณลักษณะหรือสิ่งที่เป็นสาเหตุให้ระดับคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ที่ศึกษาต่อในโรงเรียนเดิมในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2561 สูงขึ้นหรือต่ำลง ประกอบด้วย

1.5.1.1 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ภายในโรงเรียน ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน อาคารสถานที่การจัดกิจกรรม การให้บริการที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีศักยภาพและอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และทำให้นักเรียนดำเนินชีวิตอยู่ในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุข ปลอดภัย มีคุณภาพชีวิตที่ดี

1.5.1.2 พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติของครู ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยมุ่งพัฒนาให้นักเรียนทั้งในด้านความรู้ เจตคติและทักษะตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

1.5.1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความพยายาม ความมุ่งหวัง ความปรารถนาของนักเรียนในการเรียนให้ประสบความสำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่อปัญหา อุปสรรค ความยากลำบากที่

เกิดขึ้น ใช้ความคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ทำงานอย่างเป็นระบบ แบบแผน มีเป้าหมายในการเรียน กระตือรือร้นในการเรียนหรือในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

1.5.1.4 การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การช่วยเหลือ ดูแล เอาใจใส่ และสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียนที่อยู่ในความดูแล เช่น การจัดหาหนังสือ สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ช่วยแบ่งเวลา และให้ความร่วมมือกับโรงเรียน สอดส่องพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

1.5.2 คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานในปีการศึกษา 2560 ทั้งภาพรวมและ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย วิชาภาษาไทย วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร

1.5.3 โรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาสังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานครจำนวน 103 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2561

1.5.4 นักเรียน หมายถึง ผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2560 และศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในสถานศึกษาเดิม ในปีการศึกษา 2561 ที่ผ่านการสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2560

1.5.5 สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร หมายถึง หน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งหมด จำนวน 437 โรงเรียน โดยดำเนินการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครในรูปแบบ เรียนฟรี อย่างมีคุณภาพ โดยบูรณาการการดำเนินงานของทุกส่วนราชการในสำนักงานศึกษา ตามวิสัยทัศน์และเป้าหมายการจัดการศึกษาของสำนักงานศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

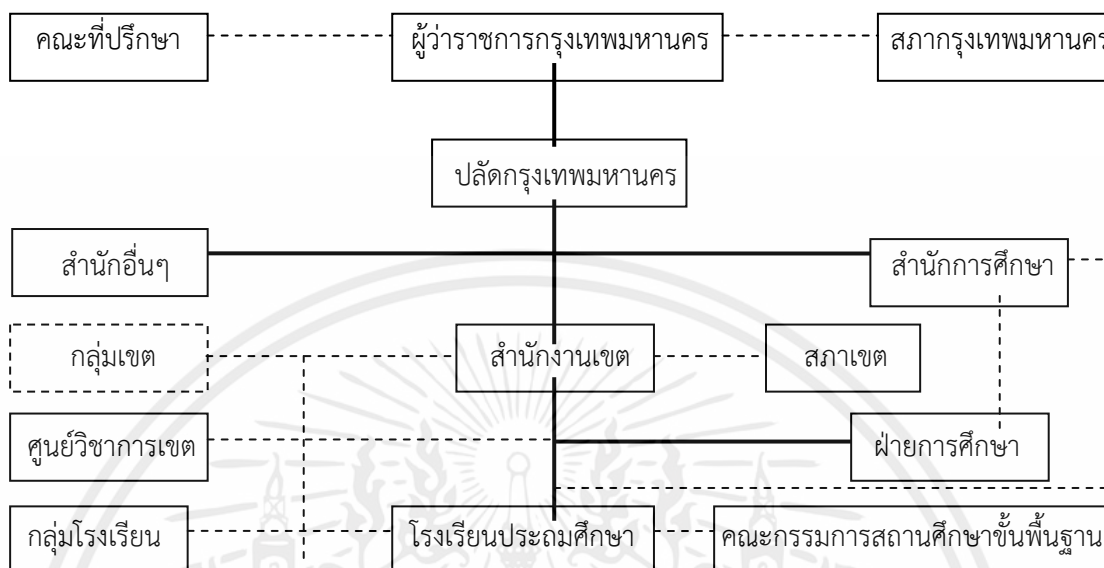
ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากตำรา เอกสารวารสารและรายงาน การวิจัยต่างๆซึ่งได้เรียบเรียงและนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
 - 2.2.1 ความหมายของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
 - 2.2.2 ความเป็นมาของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
 - 2.2.3 วัตถุประสงค์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
 - 2.2.4 หลักการสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
 - 2.2.5 ขอบเขตเนื้อหาสาระและลักษณะข้อสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
 - 2.2.6 ความสำคัญและการนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติไปใช้
 - 2.2.7 สถิติของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2558 – 2560
 - 2.2.8 การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
- 2.3 ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
 - 2.3.1 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน
 - 2.3.2 พฤติกรรมการสอนของครู
 - 2.3.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน
 - 2.3.4 การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครมีฐานะเป็นนครหลวงของประเทศไทย และเป็นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลมีระเบียบการปกครองตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร รองรับโครงสร้างของกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สภากรุงเทพมหานคร และฝ่ายบริหาร ได้แก่ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีหน้าที่จัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็นเขต และแต่ละเขตแบ่งออกเป็นแขวง การบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรุงเทพมหานคร จัดในลักษณะของสายการบังคับบัญชา คือ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตและโรงเรียน

ตามลำดับ โดยสำนักงานการศึกษาเป็นฝ่ายอำนวยการหรือหน่วยงานที่ปรึกษาส่งเสริมสนับสนุนในระดับ กรุงเทพมหานคร เป็นส่วนราชการที่ทำหน้าที่เช่นเดียวกับในระดับสำนักงานเขตซึ่งแสดงแผนภูมิได้ ดังนี้ (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2559 : 31)

ภาพที่ 2.1 ระบบการบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร

ที่มา : เอกสารกลุ่มนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2559 : 31)

จากภาพประกอบที่ 2.1 สามารถอธิบายได้ว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้บริหารสูงสุดและเป็นฝ่ายการเมือง มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายการบริหารกรุงเทพมหานครทุกด้าน เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการกรุงเทพมหานครและลูกจ้างกรุงเทพมหานครในสายงานราชการประจำมี ปลัดกรุงเทพมหานคร ดำรงตำแหน่งสูงสุดของข้าราชการประจำ มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและตามคำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และกำกับ เร่งรัดติดตามผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการกรุงเทพมหานครและลูกจ้างกรุงเทพมหานคร รองจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขต มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินเกี่ยวกับการศึกษา และการอบรมดูแลโรงเรียน ประถมศึกษา และมีผู้อำนวยการเขตเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างกรุงเทพมหานครในสังกัดสำนักงานเขต รับผิดชอบการปฏิบัติราชการภายในเขต ส่วนราชการภายในสำนักงานเขตกำหนดให้มีฝ่ายการศึกษา เป็นที่ปรึกษาและสนับสนุนการบริหารจัดการการศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ถูกกำหนดให้เป็นส่วนราชการหนึ่งของสำนักงานเขต (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2559 : 2)

2.1.1 อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา คือ การจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย ดูแลมาตรฐาน กำกับติดตามดูแลสนับสนุนทรัพยากร ซึ่งกรุงเทพมหานครได้ดำเนินการจัดการศึกษาหลายระดับและหลายรูปแบบ (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. 2555 : 2) ดังนี้

1. การจัดในรูปศูนย์เลี้ยงดูเด็ก หรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักพัฒนาชุมชน ซึ่งดำเนินงานในลักษณะของการให้ความสนับสนุนชุมชนที่เปิดดำเนินการ และสำนักอนามัย ซึ่งเปิดสถานเลี้ยงเด็กกลางวันและให้การสนับสนุนบ้านเลี้ยงเด็ก
2. การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย และการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักการศึกษาและสำนักงานเขต
3. การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยแพทยศาสตร์ และวิทยาลัยพยาบาล เกี่ยวข้องอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักการแพทย์
4. การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้แก่ การฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นในโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร และจัดให้แก่กลุ่มสนใจตามความเหมาะสม ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักพัฒนาชุมชน

เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ ที่กระทบต่อประชากรในกรุงเทพมหานครโดยตรง กรุงเทพมหานครในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการพัฒนาการศึกษาจนได้รับการรับรองมาตรฐานการประกันคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. คณะผู้บริหารกรุงเทพมหานครโดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้กำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียน ครู ผู้บริหารโรงเรียน ให้เป็น Smart Student Smart Teacher Smart Principal ในกรอบใหญ่ คือ Smart School และได้กำหนดให้มีการประเมินคุณภาพมาตรฐานโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามกรอบนโยบาย Smart School (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2556 : 6)

2.1.2 ขอบข่ายการบริหารและการจัดการศึกษา

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีภารกิจการบริหารโรงเรียน 4 ด้าน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้แก่ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบริหารบุคคล และงานบริหารทั่วไป

2.1.2.1 แนวทางการดำเนินงานการบริหาร

การจัดการศึกษากรุงเทพมหานครมีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับนโยบายของรัฐบาลโดยกำหนดนโยบายด้านการศึกษา คือ เสริมสร้างกรุงเทพฯ ให้เป็นมหานครแห่งการเรียนรู้ที่แท้จริง มีคุณภาพมาตรฐาน พร้อมพัฒนาองค์ความรู้อย่างครอบคลุมทั้งในและนอกห้องเรียน ให้ นโยบายด้านการศึกษาสู่การปฏิบัติมีคุณภาพมาตรฐานอย่างเป็นรูปธรรม ส่งเสริม สนับสนุนโครงการ/กิจกรรมเพื่อบรรลุผลตามนโยบายทั้งโครงการที่ดำเนินการโดยสำนักการศึกษาและโครงการที่ดำเนินการโดยสำนักงานเขตตลอดจนโครงการของหน่วยงานทั้งในและนอกสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครให้มีคุณภาพมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคมต่อไป ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องบริหารโรงเรียนและบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว (เอกสารประกอบการบริหารโรงเรียน สำนักการศึกษา. 2554 : 9)

สำนักงานเขตมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษา และการอบรมดูแลโรงเรียน มีผู้อำนวยการเขตเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างกรุงเทพมหานครในสังกัดสำนักงานเขต รับผิดชอบการปฏิบัติราชการภายในเขต ส่วนราชการภายในสำนักงานเขตกำหนดให้มีฝ่ายการศึกษา เป็นที่ปรึกษาและสนับสนุนการบริหารจัดการการศึกษา และโรงเรียนสังกัด

กรุงเทพมหานคร ถูกกำหนดให้เป็นส่วนราชการส่วนหนึ่งของสำนักงานเขต (สำนักคณะกรรมการข้าราชการครู กรุงเทพมหานคร. 2549 : 7)

การแบ่งกลุ่มเพื่อพัฒนางานวิชาการของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานครได้จัดแบ่งตามสภาพความเหมาะสมของพื้นที่แต่ละสำนักงานเขต โดยเรียกว่ากลุ่มสำนักงานเขตซึ่งในแต่ละกลุ่มสำนักงานเขต มีโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก การแบ่งกลุ่มพัฒนางานวิชาการของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 437 โรงเรียน แบ่งออกเป็น 6 กลุ่มเขตดังนี้

1. กลุ่มกรุงเทพกลาง	มี 9 เขต	41 โรงเรียน
2. กลุ่มกรุงเทพใต้	มี 10 เขต	58 โรงเรียน
3. กลุ่มกรุงเทพเหนือ	มี 7 เขต	46 โรงเรียน
4. กลุ่มกรุงเทพตะวันออก	มี 9 เขต	131 โรงเรียน
5. กลุ่มกรุงธนเหนือ	มี 8 เขต	91 โรงเรียน
6. กลุ่มกรุงธนใต้	มี 7 เขต	70 โรงเรียน

ในปีการศึกษา 2561 สถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครที่เปิดสอนระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวน 103 โรงเรียน และมีจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งสิ้น 11,385 คน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2561 จำแนกตามโรงเรียน

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
1	โรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ	123
2	โรงเรียนกิ่งเพชร	60
3	โรงเรียนสามเสนนอก	165
4	โรงเรียนวิชูทิศ	180
5	โรงเรียนวัดชัยมงคล	35
6	โรงเรียนวัดปทุมวนาราม ในพระราชาอุปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ	63
7	โรงเรียนพูนสิน (เพชรสุขอุปถัมภ์)	63
8	โรงเรียนวัดราชสิงขร	98
9	โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา	106
10	โรงเรียนวัดใต้ (ราษฎร์นिरมิต)	37
11	โรงเรียนวัดปากบ่อ	159
12	โรงเรียนสุเหร่าใหม่	40
13	โรงเรียนวิจิตรวิทยา	51
14	โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน	20
15	โรงเรียนวัดบางนาใน	125
16	โรงเรียนรุ่งเรืองอุปถัมภ์	94

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

17	โรงเรียนเพ็ญพินอนุสรณ์	112
18	โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์	283
19	โรงเรียนวัดเวฬุวนาราม (สินทรัพย์อนุสรณ์)	120
20	โรงเรียนประชาอุทิศ (จันทาอนุสรณ์)	82
21	โรงเรียนบำรุงรวิวรรณวิทยา (ทุ่งสีกัน)	75
22	โรงเรียนเสนานิคม	123
23	โรงเรียนลอยสายอนุสรณ์	98
24	โรงเรียนวัดลาดพร้าว	149
25	โรงเรียนวัดมัสฌันติการาม	75
26	โรงเรียนทุ่งสองห้อง (คุปต์ขเจียรอุทิศ)	57
27	โรงเรียนเคหะทุ่งสองห้องวิทยา 1	56
28	โรงเรียนเคหะทุ่งสองห้องวิทยา 2	52
29	โรงเรียนการเคหะท่าทราย	73
30	โรงเรียนบางเขน (ไว้สาถิอนุสรณ์)	72
31	โรงเรียนสายไหม	142
32	โรงเรียนวัดเกาะสุวรรณาราม	160
33	โรงเรียนวัดหนองใหญ่	195
34	โรงเรียนประชานุกูล	61
35	โรงเรียนบ้านเกาะ	78
36	โรงเรียนวัดทองสัมฤทธิ์	78
37	โรงเรียนวัดใหม่ลำนากแหวก	41
38	โรงเรียนสุเหร่าทรายกองดิน	257
39	โรงเรียนวัดลาดกระบัง	134
40	โรงเรียนบ้านเกาะ	78
41	โรงเรียนวัดสังฆราชา	81
42	โรงเรียนวัดสุทธาโกชน์	73
43	โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา	132
44	โรงเรียนวัดทิพพาวาส	73
45	โรงเรียนวัดราชโกษา	123
46	โรงเรียนวัดลานบุญ	147
47	โรงเรียนวัดปากบึง	106
48	โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์	370
49	โรงเรียนบ้านลำต้นกล้วย	56
50	โรงเรียนวัดพระยาปลา	75
51	โรงเรียนวัดสามง่าม	131
52	โรงเรียนสุเหร่าลำแขก	81

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
53	โรงเรียนสังฆประชาอนุสรณ์	90
54	โรงเรียนวัดลำด้อยตั้ง	46
55	โรงเรียนคลองกุ่ม (เสรีไทย อนุสรณ์)	164
56	โรงเรียนแย้มจาดวิชานุสรณ์	143
57	โรงเรียนแก่นทองอุปถัมภ์	118
58	โรงเรียนสุเหร่าจรเข้ขบ	72
59	โรงเรียนคลองปากหลัก	159
60	โรงเรียนสุเหร่าชีรอ (ราษฎร์สามัคคี)	65
61	โรงเรียนสามแยกคลองหล่อแหล	55
62	โรงเรียนบางขัน (ปลื้มวิทยานุสรณ์)	349
63	โรงเรียนวัดคูบอน	152
64	โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์	101
65	โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ	98
66	โรงเรียนวัดเศวตฉัตร	39
67	โรงเรียนวัดทองเพลิง	52
68	โรงเรียนวัดมะลิ	65
69	โรงเรียนฉิมพลี	79
70	โรงเรียนบางยี่ขันวิทยาคม	52
71	โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง	99
72	โรงเรียนวัดยายร่ม (วัฒนราษฎร์รังสรรค์)	72
73	โรงเรียนวัดไทร (ถาวรพรหมานุกูล)	174
74	โรงเรียนตั้งพิรุฬห์ธรรม	105
75	โรงเรียนวัดนิมมานรดี	164
76	โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม	79
77	โรงเรียนวัดอ่างแก้ว (จีบ ปานขำ)	107
78	โรงเรียนวัดโคกอน	20
79	โรงเรียนวัดมะพร้าวเตี้ย	41
80	โรงเรียนวัดทองศาลางาม	34
81	โรงเรียนวัดอุดมรังสี	255
82	โรงเรียนประชาบำรุง	94
83	โรงเรียนบ้านขุนประเทศ	118
84	โรงเรียนมนต์จรัสสิงห์อนุสรณ์	31
85	โรงเรียนวัดศรีนวลธรรมวิมล	134
86	โรงเรียนวัดหัวกระบือ	104

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการแก้ไข

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
87	โรงเรียนราชมนตรี (ปลื้ม-เชื่อนนุกูล)	147
88	โรงเรียนวัดสะแกงาม	199
89	โรงเรียนวัดแสมดำ	138
90	โรงเรียนวัดบางกระดี	130
91	โรงเรียนวัดกำแพง	102
92	โรงเรียนวัดกก	69
93	โรงเรียนวัดบางปะกอก	199
94	โรงเรียนรัตนจินะอุทิศ	90
95	โรงเรียนวัดบุญประดิษฐ์	89
96	โรงเรียนคลองหนองใหญ่	148
97	โรงเรียนบางเชือกหนัง	39
98	โรงเรียนบางแคเหนือ	149
99	โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (งามศิริวิทยาการ)	127
100	โรงเรียนนาหลวง	295
101	โรงเรียนวัดทุ่งครุ	171
102	โรงเรียนบ้านนายเหริญ	84
103	โรงเรียนพระยามนธราชศรีพิจิตร	150
รวม		11,385

ที่มา : แผนยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร (2561 : 14)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

2.2.1 ความหมายของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน คือ การทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2.2 ความเป็นมาของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) คือ การทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนในที่สุดท้ายของแต่ละระดับชั้น ได้แก่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จำนวน 51 มาตรฐานการเรียนรู้ ครอบคลุม 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). 2560 : 1-4) ซึ่ง

จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ภายใต้การประกันคุณภาพการศึกษา ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีการใช้ O-NET เป็นมาตรฐาน คุณภาพผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการประเมินคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพ ภายนอก รอบที่ 2 (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) และรอบที่ 3 (พ.ศ. 2554 – พ.ศ. 2558) ทำให้ สถานศึกษาตื่นตัวในการพัฒนาการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพดียิ่งขึ้น

2.2.3 วัตถุประสงค์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน

1. เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการจบการศึกษาตามหลักสูตร แกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน
4. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชาติ
5. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น

2.2.4 หลักการสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน

1. วัตถุประสงค์ที่สะท้อนมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เป็นจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา
3. จัดทำผังการออกข้อสอบให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ศึกษานิเทศก์ คณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ มีส่วนร่วม พิจารณา
4. ให้ครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณสมบัติตามที่สถาบัน ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) กำหนด มีส่วนร่วมในการออกข้อสอบ โดยมี คณาจารย์มหาวิทยาลัยเป็นที่ปรึกษากลับกรองข้อสอบ เน้นข้อสอบแบบ PISA Like
5. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผังการออกข้อสอบ รูปแบบข้อสอบ ตัวอย่างข้อสอบแต่ละ รูปแบบ ตัวอย่างกระดาษคำตอบทางเว็บไซต์
6. พัฒนามาตรฐานของการทดสอบให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นโดย
 - 6.1 จัดทำคลังข้อสอบ
 - 6.2 การวัดคุณภาพผู้เรียนรอบด้าน ให้ครอบคลุมมาตรฐานการศึกษา ด้านคุณภาพผู้เรียน เก่ง ดี มีสุข
 - 6.3 จัดทำ E – Testing
7. จัดตั้งศูนย์เครือข่าย สทศ. ประจำภูมิภาค 9 แห่งในมหาวิทยาลัยของรัฐ ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัย นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
8. พัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของบุคลากรทางด้านการทดสอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุผลเบี่ยงเบนนิตินา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าเอกสารทุกครั้งหากมีการนำ ไปใช้

2.2.5 ขอบเขตเนื้อหาสาระและลักษณะข้อสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

2.2.5.1 ขอบเขตเนื้อหาสาระและลักษณะข้อสอบวิชาภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

สาระที่ 1 การอ่าน

การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

สาระที่ 2 การเขียน

การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของ การเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับ เรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และ การพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและ บุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงาน ประพันธ์และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้าน ที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

ลักษณะข้อสอบ ปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ จำนวน 32 ข้อ 80 คะแนน อัตนัย 2 ข้อ 20 คะแนน เวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบ 80 นาที

2.2.5.2 ขอบเขตเนื้อหาสาระและลักษณะข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มุ่งให้เยาวชนทุกคนได้เรียนรู้คณิตศาสตร์อย่าง ต่อเนื่องตามศักยภาพ โดยกำหนดสาระหลักที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคนดังนี้

สาระที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ

ความคิดรวบยอดและความรู้สึกเชิงจำนวน ระบบจำนวนจริง สมบัติเกี่ยวกับจำนวน จริง การดำเนินการของจำนวน อัตราส่วน ร้อยละ การแก้ปัญหาเกี่ยวกับจำนวน และการใช้จำนวนใน ชีวิตจริง

สาระที่ 2 การวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ความยาว ระยะทาง น้ำหนัก พื้นที่ ปริมาตรและความจุ เงินและเวลา หน่วยวัด ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลที่สงวนลิขสิทธิ์ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ไว้ก่อนนำมาเป็น ระบบต่างๆการคาดคะเนเกี่ยวกับการวัด อัตราส่วนตรีโกณมิติ การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัด และ การ นำความรู้เกี่ยวกับการวัดไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

สาระที่ 3 เรขาคณิต

รูปเรขาคณิตและสมบัติของรูปเรขาคณิตหนึ่งมิติ สองมิติ และสามมิติ การนี้ภาพแบบจำลองทางเรขาคณิต ทฤษฎีบททางเรขาคณิต การแปลงทางเรขาคณิต (geometric transformation) ในเรื่องการเลื่อนขนาน (translation) การสะท้อน (reflection) และการหมุน (rotation)

สาระที่ 4 พีชคณิต

แบบรูป (pattern) ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน เซตและการดำเนินการของเซต การให้เหตุผล นิพจน์ สมการ ระบบสมการ อสมการ กราฟ ลำดับเลขคณิต ลำดับเรขาคณิต อนุกรมเลขคณิต และอนุกรมเรขาคณิต

สาระที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น

การกำหนดประเด็น การเขียนข้อคำถาม การกำหนดวิธีการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดระบบข้อมูล การนำเสนอข้อมูล ค่ากลางและการกระจายของข้อมูล การวิเคราะห์และการแปลความข้อมูล การสำรวจความคิดเห็น ความน่าจะเป็นการใช้ความรู้เกี่ยวกับสถิติและความน่าจะเป็นในการอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ และช่วยในการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตประจำวัน

สาระที่ 6 ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์

การแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย การให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์และการนำเสนอ การเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ ทางคณิตศาสตร์ และการเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่นๆ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ลักษณะข้อสอบ ปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ จำนวน 16 ข้อ 80 คะแนน และแบบบรรยายคำตอบที่เป็นค่า / ตัวเลข จำนวน 4 ข้อ 20 คะแนน ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 50 นาที

2.2.5.3 ขอบเขตและเนื้อหาสาระวิชาวิทยาศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ โดยใช้กระบวนการในการสืบเสาะหาความรู้ และการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน มีการทำกิจกรรมด้วยการลงมือปฏิบัติจริงอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับระดับชั้น โดยได้กำหนดสาระสำคัญ ไว้ดังนี้

สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต

สิ่งมีชีวิต หน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต โครงสร้างและหน้าที่ของระบบต่างๆ ของสิ่งมีชีวิตและกระบวนการดำรงชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพ การถ่ายทอดทางพันธุกรรม การทำงานของระบบต่างๆ ของสิ่งมีชีวิต วิวัฒนาการและความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต และเทคโนโลยีชีวภาพ

สาระที่ 2 ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม

สิ่งมีชีวิตที่หลากหลายรอบตัว ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตต่างๆ ในระบบนิเวศ ความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ การใช้และจัดการทรัพยากร ธรรมชาติ ในระดับท้องถิ่น ประเทศ และโลก ปัจจัยที่มีผลต่อการอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตในสภาพแวดล้อมต่างๆ

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานานาชาติ มีข้อยกเว้นในการใช้เอกสารนี้ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ด้านล่างนี้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นกรณีที่มีเหตุผลแบบลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาระที่ 3 สารและสมบัติของสาร

สมบัติของวัสดุและสารแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาค การเปลี่ยนสถานะ การเกิดสารละลายและการเกิดปฏิกิริยาเคมีของสาร สมการเคมีและการแยกสาร

สาระที่ 4 แรงและการเคลื่อนที่

ธรรมชาติของแรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงโน้มถ่วง แรงนิวเคลียร์ การออกแรงกระทำต่อวัตถุ การเคลื่อนที่ของวัตถุ แรงเสียดทาน โมเมนต์การเคลื่อนที่แบบต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 พลังงาน

พลังงานกับการดำรงชีวิต การเปลี่ยนรูปพลังงาน สมบัติและปรากฏการณ์ของแสง เสียง และวงจรไฟฟ้า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า กัมมันตภาพรังสีและปฏิกิริยานิวเคลียร์ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสารและพลังงานการอนุรักษ์พลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม

สาระที่ 6 กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก

โครงสร้างและองค์ประกอบของโลก ทรัพยากรทางธรณี สมบัติทางกายภาพของดิน หิน น้ำอากาศ สมบัติของผิวโลก และบรรยากาศ กระบวนการเปลี่ยนแปลงของเปลือกโลก ปรากฏการณ์ทางธรณี ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของบรรยากาศ

สาระที่ 7 ดาราศาสตร์และอวกาศ

วิวัฒนาการของระบบสุริยะ กาแล็กซี เอกภพ ปฏิสัมพันธ์และผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก ความสัมพันธ์ของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และโลก ความสำคัญของเทคโนโลยีอวกาศ

สาระที่ 8 ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การสืบเสาะหาความรู้ การแก้ปัญหา และจิตวิทยาศาสตร์

ลักษณะข้อสอบ ปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ จำนวน 30 ข้อ 90 คะแนน และแบบปรนัยหลายตัวเลือก มากกว่า 1 คำตอบ จำนวน 2 ข้อ 10 คะแนน ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 50 นาที

2.2.5.4 ขอบเขตและเนื้อหาสาระวิชาภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์โดย สสวท. มีข้อสงวนลิขสิทธิ์ว่า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามทำซ้ำ หัดคัดลอก หรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ลักษณะข้อสอบ ปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 1 คำตอบ จำนวน 40 ข้อ 100 คะแนน ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 50 นาที

2.2.6 ความสำคัญและการนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติไปใช้

จากการศึกษาเอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง “การนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน” ของสถาบันทดสอบทางการศึกษา (องค์การมหาชน) (2557 : 15–26) สามารถสรุปถึงความสำคัญและการนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ไปใช้ได้ดังนี้

1. ใช้เป็นเกณฑ์การจบการศึกษาในระดับ ป.6 ม.3 และ ม.6 โดยประกาศใช้ในปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป ให้ใช้ผลการประเมินระดับโรงเรียนร่วมกับการประเมินการทดสอบระดับชาติ ทั้งนี้ การสอบ O – NET ที่เป็น Standard Based Achievement Test และสอบ 5 วิชาหลัก คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และภาษาอังกฤษ ดังนี้ ปีการศึกษา 2556 ใช้สัดส่วนคะแนนของผลการประเมินระดับโรงเรียนต่อ คะแนนของผลการประเมินระดับชาติ 70 : 30 ปีการศึกษา 2557 ใช้สัดส่วนคะแนนของผลการประเมินระดับโรงเรียน ต่อคะแนนของผลการประเมินระดับชาติ 60 : 40 และปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไป ใช้สัดส่วนคะแนนของผลการประเมินระดับโรงเรียนต่อคะแนนของผลการประเมินระดับชาติ 50 : 50

2. ใช้เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกเข้าเรียนต่อชั้น ม.1 และ ม. 4 ในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูงและเป็นส่วนหนึ่งของการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

3. ใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน และการบริหารสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้นำเสนอการนำคะแนน O -NET ไปใช้ในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพผู้เรียนดังนี้

1. ระดับนักเรียน นักเรียนสามารถดูผลคะแนนของตนในแต่ละวิชาว่าสูงกว่าหรือต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยของระดับโรงเรียนระดับสังกัดและระดับประเทศ เพื่อเป็นการประเมินและพัฒนาตนเองให้มีผลการเรียนดียิ่งขึ้น

2. ระดับครูผู้สอน ครูผู้สอนในแต่ละรายวิชาสามารถดูผลคะแนนรายวิชาที่ตนเองสอนจาก ใบรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน ฉบับที่ 1 เป็นการรายงานผลการสอบรายบุคคลของนักเรียนทั้งโรงเรียน

3. ระดับผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารต้องพิจารณาค่าสถิติในทุกกลุ่มสาระวิชาและแยกย่อยรายมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งผู้บริหารสามารถพิจารณาผลการสอบในภาพรวมของวิชาจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนเทียบกับโรงเรียนที่อยู่ในจังหวัดเดียวกันหรือโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดเดียวกันที่มีสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนที่ใกล้เคียงกันและระดับประเทศเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้นโดยใช้ระบบการนิเทศฯแล้วส่งเสริมสนับสนุนฯ

4. ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ในใบรายงานผลฉบับที่ 2 และ 3 ค่าสถิติระดับศูนย์สอบ (ป.6 และ ม.3) แยกตามมาตรฐานการเรียนรู้ แสดงคะแนนเฉลี่ยระดับเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเขตพื้นที่ การศึกษานำไปใช้ส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาในสังกัดได้

5. ระดับสังกัด ต้นสังกัดของโรงเรียนทุกโรงเรียนสามารถนำผลการสอบ O-NET ไป วิเคราะห์เพื่อพัฒนาครูผู้สอนในสังกัดให้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่สอน กระตุ้นผู้บริหาร สถานศึกษาให้หันเหศกำกับติดตาม จัดทำระบบช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า เกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งผลักดันให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล

6. ระดับประเทศ กระทรวงศึกษาธิการนำผลการทดสอบ O-NET ไปส่งเสริมสนับสนุนให้ ภายในปี พ.ศ. 2561 ให้มีผลการทดสอบ O-NET 5 วิชาหลักของนักเรียนทั้งประเทศมีคะแนนเฉลี่ย มากกว่าร้อยละ 50 ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ.2552 ถึง พ.ศ.2561) ให้คนไทยและการศึกษาไทยมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

2.2.7 สถิติของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปี 2558-2560 ของสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาเอกสารข้อมูลสารสนเทศ ของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร สรุปเป็น ตารางแสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังตารางที่ 2.2 - 2.3

ตารางที่ 2.2 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปี การศึกษา 2558 (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2559 : 8)

ระดับ	กลุ่มสาระการเรียนรู้			
	ภาษาไทย	อังกฤษ	คณิต	วิทย์
ประเทศ	49.33	40.31	43.47	42.59
สังกัด กทม.	49.30	39.03	43.96	42.42

จากตารางที่ 2.2 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของสำนัก การศึกษา กรุงเทพมหานคร มีค่าสูงกว่าระดับประเทศเพียง 1 รายวิชา คือ วิชาคณิตศาสตร์ และไม่มี รายวิชาใดที่มีคะแนนมากกว่าร้อยละ 50

ตารางที่ 2.3 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปี การศึกษา 2559 (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2560 : 8)

ระดับ	กลุ่มสาระการเรียนรู้			
	ภาษาไทย	อังกฤษ	คณิต	วิทย์
ประเทศ	52.98	34.59	40.47	41.22
สังกัด กทม.	53.86	34.04	40.41	41.13

เอกสารนี้เป็นเอกสารของสำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทาง ก้าว
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากท่านมีเหตุสงสัยประการใด กรุณาติดต่อสำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร โทร. 0-2-255-1111

จากตารางที่ 2.3 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีค่าสูงกว่าระดับประเทศเพียง 1 รายวิชา คือ วิชาภาษาไทย และมีเพียง 1 รายวิชาที่มีคะแนนมากกว่าร้อยละ 50 คือ วิชาภาษาไทย

ตารางที่ 2.4 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2561 : 8)

ระดับ	กลุ่มสาระการเรียนรู้			
	ภาษาไทย	อังกฤษ	คณิต	วิทย์
ประเทศ	46.58	36.34	37.12	39.12
สังกัด กทม.	48.57	36.99	37.41	39.84

จากตารางที่ 2.4 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีค่าสูงกว่าระดับประเทศทุกรายวิชา คือ วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ แต่ไม่มีรายวิชาใดที่มีคะแนนมากกว่าร้อยละ 50

ตารางที่ 2.5 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 - 2560 ของสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

ปีการศึกษา	กลุ่มสาระการเรียนรู้			
	ภาษาไทย	อังกฤษ	คณิต	วิทย์
2558	49.30	39.03	43.96	42.42
2559	53.86	34.04	40.41	41.13
2560	48.57	36.99	37.41	39.84

จากตารางที่ 2.5 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 - 2560 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานของสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร มี 1 รายวิชาที่มีคะแนนมากกว่าร้อยละ 50 คือ วิชาภาษาไทย

2.2.8 การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 28-29) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุก

ระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัด และประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูล และสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจน ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพการวัด และประเมินผลการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติมีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่มีตัวชี้วัดให้มี การสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอน ใช้ปรับปรุง การเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผล การเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คณิตวิเคราะห์และเขียนคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการ ประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบายหลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการ สถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่ การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูล พื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถ ดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดย เขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการ เรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการ ประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุน การตัดสินใจ ในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแล ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความ แตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่ม ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้าน วินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่ม พิจารทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการ ดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึงที่ ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จใน การเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและ ประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็น ข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติ ร่วมกัน

2.2.8.1 หลักการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2554 : 12) เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความ ผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตร นำ ผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจผลการเรียน สถานศึกษา ต้องมีกระบวนการจัดการที่เป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปอย่าง มีคุณภาพและประสิทธิภาพ และให้ผลการประเมินที่ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถรองรับการประเมินภายในและการ ประเมินภายนอกตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาได้ สถานศึกษาจึงควรกำหนดหลักการ ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

1. สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเปิด โอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วม
2. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนและตัดสินผล การเรียน
3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรสถานศึกษา และจัดให้มีการประเมินการ อ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องวัดด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ความคิด กระบวนการ พฤติกรรมและเจตคติ เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด ธรรมชาติ วิชาและระดับชั้นของผู้เรียน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเที่ยงตรง ยุติธรรม และเชื่อถือได้

5. การประเมินผู้เรียนพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ควบคุมไปในกระบวนการเรียนการสอนตาม ความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียนรู้

7. ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาและระหว่างรูปแบบการศึกษา ต่าง ๆ

8. ให้สถานศึกษาจัดทำและออกเอกสารหลักฐานการศึกษา เพื่อเป็นหลักฐานการ ประเมินผลการเรียนรู้ รายงานผลการเรียน แสดงวุฒิการศึกษา และรับรองผลการเรียนของผู้เรียน

2.2.8.2 องค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2554 : 13) กำหนดจุดมุ่งหมายสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมาตรฐาน การเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลกกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามมาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัดที่กำหนดในสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระมีความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และ เขียน มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

ผู้สอนวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นรายวิชาบนพื้นฐานของตัวชี้วัดใน รายวิชาพื้นฐานและผลการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติมตามที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้ ผู้สอนใช้วิธีการ ที่หลากหลายจากแหล่งข้อมูลหลายๆแหล่ง เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนความรู้ ความสามารถที่ แท้จริงของผู้เรียนโดยวัดและประเมินการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน สังเกตพัฒนาการและความประพฤติของผู้เรียน สังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม ผู้สอน ควรเน้นการประเมินตามสภาพจริงเช่นการประเมินการปฏิบัติงานการประเมินจากโครงการหรือการ ประเมินจากแฟ้มสะสมงาน ฯลฯ ควบคุมไปกับการใช้การทดสอบแบบต่างๆ อย่างสมดุล ต้องให้ ความสำคัญกับการประเมินระหว่างเรียนมากกว่าการประเมินปลายปี/ปลายภาค และใช้เป็นข้อมูล เพื่อประเมินการเลื่อนชั้นเรียนและการจบการศึกษาในระดับต่างๆโดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และกลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน

การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน เป็นการประเมินศักยภาพของผู้เรียนใน การอ่านหนังสือเอกสารและสื่อต่างๆ เพื่อหาความรู้เพิ่มพูนประสบการณ์ ความสุนทรีย์และ ประยุกต์ใช้แล้วนำเนื้อหาสาระที่อ่านมาคิดวิเคราะห์นำไปสู่การแสดงความคิดเห็นการสังเคราะห์ สร้างสรรค์การแก้ปัญหาในเรื่องต่างๆ และถ่ายทอดความคิดนั้นด้วยการเขียนที่มีสำนวนภาษาถูกต้อง มีเหตุผลและลำดับขั้นตอนในการนำเสนอ สามารถสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่านได้อย่างชัดเจนตามระดับ ความสามารถในการแต่ละระดับชั้น กรณีผู้เรียนมีความบกพร่องในกระบวนการด้านการเห็นหรือที่ เกี่ยวข้องทำให้เป็นอุปสรรคต่อการอ่าน สถานศึกษาสามารถปรับวิธีการประเมินให้เหมาะสมกับ

ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายนั้นการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน สถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสรุปผลเป็นรายปี/รายภาคเพื่อวินิจฉัยและใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนและประเมินการเลื่อนชั้นตลอดจนการจบการศึกษาระดับต่างๆ

1. การอ่าน (รับสาร) หนังสือเอกสารโทรทัศน์อินเทอร์เน็ตสื่อต่างๆแล้วสรุปเป็นความรู้ความเข้าใจของตนเอง

2. คิดวิเคราะห์ วิเคราะห์สังเคราะห์หาเหตุผล แก้ปัญหาและสร้างสรรค์

3. เขียน (สื่อสาร) ถ่ายทอดความรู้ความคิดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ

3. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นการประเมินคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอันเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 คุณลักษณะ ได้แก่ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ ในการประเมินให้ประเมินแต่ละคุณลักษณะแล้วรวบรวมผลการประเมินจากผู้ประเมินทุกฝ่ายและแหล่งข้อมูลหลายแหล่งเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาสรุปผลเป็นรายปี/รายภาคและใช้เป็นข้อมูลเพื่อประเมินการเลื่อนชั้นและการจบการศึกษาระดับต่างๆ

4. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน (ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และผู้เรียนวิชาทหาร ชุมนุม/ชมรม) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียนและเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกิจกรรมและใช้เป็นข้อมูลประเมินการเลื่อนชั้นเรียนและการจบการศึกษาระดับต่างๆ

2.3 ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เป็นการวัดผลการเรียนรู้ร่วยอรรถระดับชาติ ซึ่งเป็นการวัดผลของกระบวนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอันก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่สะสมระยะยาวในตัวผู้เรียน เพื่อนำผลการวัดไปใช้ในการเปรียบเทียบ บ่งชี้ ประเมิน และกำหนดนโยบายการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2554 : 6) กล่าวว่า ที่ผ่านมามีคุณภาพการศึกษายังไม่เป็นที่พอใจของสังคม เด็กวัยเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหลักของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 มาตรฐานความสามารถยังได้คะแนนต่ำในเรื่องของการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของ The Programme for International Student Assessment (PISA) ที่ประเมินจากผู้ที่จบการศึกษาภาคบังคับหรือกลุ่มอายุ 15 ปีพบว่าคะแนนเฉลี่ยยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงมีนักวิจัยได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานหลายท่าน

เอี่ยมพร หลินเจริญและคณะ (2552 : 86-95) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำพบว่านักเรียนยังให้ความสำคัญกับการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน น้อย เนื่องจากยังไม่ทราบว่ามีผลที่ได้ถูกนำไปใช้อย่างไร พฤติกรรมการสอน ระดับความยากของข้อสอบ นโยบายโรงเรียนในการบริหารวิชาการ สภาพครอบครัว สภาพแวดล้อมของโรงเรียน มีผลต่อคะแนนการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน อีกทั้งครูและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าข้อสอบมีความยากเพราะข้อคำถามเน้นการคิดวิเคราะห์

จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ พฤติกรรมการสอนของครู สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

สิฏฐารัตน์ ชันทอง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ลพบุรี เขต 2 พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนกวดวิชาการเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และความพร้อมของนักเรียน สามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

จตุพร วงศ์ไชย (2556 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่า เมื่อแบ่งตัวแปรออกเป็นระดับ คือ ระดับนักเรียน ระดับห้องเรียน และ ระดับโรงเรียน ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในระดับนักเรียน มีตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ต่อการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครองและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ระดับห้องเรียน มีตัวแปรคุณภาพการสอนของครู ประสบการณ์การสอนของครู และบรรยากาศการเรียนการสอน ระดับโรงเรียนมีตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร ขนาดโรงเรียน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฐิตยา เ่งสารี (2554 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) คือ ความถนัดทางการเรียน และความรู้พื้นฐานเดิม

จากผลวิจัยข้างต้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์กรอบแนวคิดในตารางที่ 1.1 และสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมในโรงเรียน พฤติกรรมการสอนของครู แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน และการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง ซึ่งมีรายละเอียดของตัวแปร ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน

2.3.1.1 ความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (2543 : 38) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สภาพที่บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิชาญ สุวรรณวงษ์ (2545 : 12) ได้ศึกษาและสรุปว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึงองค์ประกอบต่างๆ ในโรงเรียน ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุกๆด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่สวยงาม ร่มรื่นเป็นระเบียบและมีบรรยากาศดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้อย่างหลากหลาย มีสิ่งยั่วยุให้เกิดการเรียนรู้และไม่มีมลภาวะ

ราตรี ฤกษ์วงศ์ (2548 : 10) ได้ศึกษาและสรุปว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึงลักษณะใดๆ ในโรงเรียนที่เป็นสิ่งเร้าที่มีศักยภาพและมีอิทธิพลต่อนักเรียน จะส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดการรับรู้ ประทับใจ ไม่ว่าจะเป็นการบริหาร บรรยากาศ การเรียนการสอน อาคารสถานที่ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับผู้บังคับบัญชา ครูผู้สอนกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และบุคลากรอื่นๆ ซึ่งลักษณะต่างๆ เหล่านี้สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกต สอบถาม หรือวิธีอื่นๆ ที่เหมาะสม

วาริ ล้มเส็ง (2550 : 17-18) ได้ศึกษาและสรุปความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง ลักษณะใด ๆ ก็ตามในโรงเรียนที่เป็นสิ่งเร้า ที่มีศักยภาพและมีอิทธิพลต่อนักเรียน มีผลต่อการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ทั้งที่มีขึ้นเองตามธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ รวมถึง การบริหาร บรรยากาศการเรียนการสอน อาคารสถานที่และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2550 : 70) ได้ให้ความหมายว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต และสถานการณ์ต่างๆที่บุคคลสร้างขึ้น สิ่งที่มีชีวิตได้แก่ มนุษย์ สัตว์พืช สิ่งไม่มีชีวิต ได้แก่ อาคารสถานที่ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆและสถานการณ์ที่บุคคลสร้างขึ้น

ประสงค์ วงศาโรจน์ (2551 : 11) ได้ให้ความหมายสภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สถานการณ์ ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม แนวความคิด ความรู้สึก เหตุการณ์ บรรยากาศ ระบบการศึกษา การปกครอง กิจกรรม ศักยภาพของบริเวณอาคารสถานที่ สิ่งต่างๆทั่วไป ที่มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่และพัฒนาคน ด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์และจิตใจของนักเรียนในโรงเรียน

ทรศนีย์ วรหาคำ (2554 : 13) ได้ศึกษาและสรุปว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในโรงเรียนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่สวยงาม ร่มรื่น เป็นระเบียบและมีบรรยากาศดี มีความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างการพัฒนาการเรียนรู้อย่างหลากหลาย มีสิ่งยั่วยุให้เกิดการเรียนรู้และไม่มีมลภาวะ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นส่งเสริม สนับสนุน ให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองให้ไปสู่จุดหมายตามที่โรงเรียนหรือสถานศึกษานั้นๆ กำหนด

จากความหมายที่ได้ศึกษามาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ภายในโรงเรียน ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน อาคาร สถานที่การจัดกิจกรรม การให้บริการ ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีศักยภาพและอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และทำให้นักเรียนดำเนินชีวิตอยู่ในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุข ปลอดภัย มีคุณภาพชีวิตที่ดี

2.3.1.2 ความสำคัญของสภาพแวดล้อมโรงเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 (2543 : 2-6) ได้ให้ความสำคัญต่อสภาพแวดล้อมโดยบัญญัติไว้ในหมวด 4 มาตรา 24 การจัดการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ (5) ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554 : 14) ได้กำหนดมาตรฐานเพื่อใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานที่ 11 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มศักยภาพ สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวกพอเพียงใช้การได้ดี นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนทุกด้าน ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและหรือเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ได้แก่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด อาคารเรียนอาคารประกอบ แหล่งเรียนรู้ การบริการ สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ การส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน โดยมีตัวบ่งชี้ 11.1 ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อาคารเรียนมั่นคงสะอาดและปลอดภัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกพอเพียงอยู่ในสภาพใช้การได้ดีสภาพแวดล้อมร่มรื่นและมีแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียนนั้นคือ สถานศึกษามีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ โรงอาหาร ห้องประชุมที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ มีความมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ได้แก่ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ พอเพียงกับผู้เรียนและอยู่ในสภาพใช้การได้ดี มีสภาพแวดล้อมที่สวยงาม ร่มรื่นและมีแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียนภายในสถานศึกษา

สำนักทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554 : 7) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมและการบริการก็เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา สถานศึกษาที่มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อาคารเรียนที่มั่นคงและสะอาด มีแหล่งเรียนรู้เพียงพอ ทำให้นักเรียนดำเนินชีวิตอยู่ในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุข ปลอดภัย มีคุณภาพชีวิตที่ดีซึ่งจะส่งผลถึงความสำเร็จในการเรียนด้วย

อรพินทร์ ประสิทธิ์รัตน์ (2545 : 27-59) ได้ให้ความสำคัญของสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน สรุปได้ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมจะสนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน เช่น ห้องเรียนที่มีความสะดวกสบาย มีอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนครบถ้วน ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน ผู้สอนมีความสุขในการสอน

2. สภาพแวดล้อมจะสนับสนุนการเรียนในหลายด้าน เช่น ทำให้นักเรียนเกิดความประทับใจ เป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียน เปลี่ยนเจตคติไปในทางที่ดี มีความรู้สึกพึงพอใจ สนใจ อยากรู้ อยากรู้

3. สภาพแวดล้อมจะช่วยจัดประสบการณ์ที่พึงประสงค์แก่ผู้เรียน การปะทะสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ เป็นการกระตุ้นประสาทสัมผัสและสร้างประสบการณ์ สภาพแวดล้อมที่ดีจะเป็นตัวกำหนดประสบการณ์ของผู้เรียน

4. สภาพแวดล้อมที่ดีจะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน มีการแสดงออกทางกาย วาจาและใจ ตามแบบอย่างที่ดีที่สังคมยอมรับ มีคุณธรรมและจริยธรรมที่เป็นเครื่องหมายของคนดี มีความประพฤติปฏิบัติที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างดี มีการหล่อหลอมและเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์

5. สภาพแวดล้อมมีส่วนช่วยในการควบคุมชั้นเรียน ให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย ผู้เรียนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ก็จะรู้จักสำรวม อยู่ในระเบียบวินัยมากขึ้น ชั้นเรียนจะมีระเบียบระบบและง่ายสำหรับผู้สอนมากขึ้น

6. สภาพแวดล้อมเป็นแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ สถาบันหลายแห่งเห็นความสำคัญของมุมวิชาการศูนย์วิชาการ มุมสื่อการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถใช้เป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ตลอดเวลา สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบฝึกเด็กเป็นศูนย์กลางได้อย่างดี แหล่งทรัพยากรการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความรับผิดชอบ สร้างนิสัยใฝ่เรียนใฝ่รู้ ศึกษาค้นคว้าหาด้วยตนเอง ไม่ยึดติดอยู่แต่เฉพาะความรู้ที่ได้จากผู้สอน

7. สภาพแวดล้อมจะเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีจะทำให้บรรยากาศในการเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด ในสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีความสะดวก สบาย สงบ ปราศจากสิ่งรบกวน จะช่วยสร้างบรรยากาศทางวิชาการให้เกิดกับผู้เรียน มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้หรือทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ อย่างตั้งใจและมีสมาธิ ยิ่งถ้าผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นซึ่งจัดว่าเป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านจิตภาพมีบุคลิกลักษณะที่อบอุ่น เป็นมิตร ก็จะทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์

8. สภาพแวดล้อมจะช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันการจัดการจัดสถานที่ โต๊ะ เก้าอี้ อุปกรณ์ต่างๆ ให้ง่ายต่อการเคลื่อนไหวโยกย้าย จะทำให้ผู้สอนไปถึงตัวผู้เรียนได้สะดวก ผู้สอนไม่จำเป็นต้องอยู่หน้าชั้นเสมอไป ผู้สอนอยู่ท่ามกลางผู้เรียนจะมีความใกล้ชิดกับผู้เรียน ผู้เรียนจะลดความกลัว กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็นและมีเจตคติที่ดีต่อผู้สอน

9. สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม จะช่วยลดความเมื่อยล้าหรือความอ่อนเพลียทางด้านสรีระของผู้เรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ที่พอเหมาะกับร่างกายผู้เรียน ช่วยให้การนั่งสบาย สามารถนั่งได้นานๆโดยไม่ปวดหลัง การให้แสงสว่างในห้องเรียนที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนคลายความเมื่อยล้าของสายตา นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาด้วย

ราตรี ละครวงศ์ (2548 : 11) ได้สรุปว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน เป็นเรื่องสำคัญ เรื่องหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงจนเป็นการเรียนรู้ ตามหลักการและทฤษฎีทางด้านจิตวิทยาที่มีการศึกษาถึงเรื่องพันธุกรรมสิ่งแวดล้อม ทำให้ทราบว่ามีอิทธิพลอื่นอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่สำคัญคือ สภาพแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู การคบเพื่อน การศึกษา การสมาคม สังคม ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา ดินฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร น้ำ สื่อมวลชน โรคภัยไข้เจ็บ อุบัติเหตุ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งทำให้พฤติกรรมของคนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหรือไม่ดี

อรุณชัย กัณฐภา (2548 : 21) ได้สรุปแนวคิดและหลักความสำคัญที่ได้กล่าวถึงในด้านการจัดสภาพแวดล้อมในองค์กร โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่จะต้องเสริมสร้างผู้เรียนได้รับโอกาสอันพึงที่ควรจะได้รับในการพัฒนาศักยภาพตามวัย การจัดสภาพแวดล้อมในทุกๆด้านที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน สภาพแวดล้อมที่ดี จึงหมายถึง ส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งที่จะส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ มีความปลอดภัย มีแรงจูงใจและเกิดความสุข ความเต็มใจในการแสวงหาความรู้ ตรงกันข้ามโรงเรียนที่ขาดการเอาใจใส่ในด้านสภาพแวดล้อมหรือไม่เห็นความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมจะทำให้บุคลากรทั้งในและนอกสถานศึกษาขาดปฏิสัมพันธ์ที่ดี มีบรรยากาศที่น่าเบื่อ ขาดความอบอุ่นและบรรยากาศที่เป็นมิตร และขาดศรัทธาต่อโรงเรียน ทำให้ส่วนประกอบของคำว่าองค์กรแห่งการเรียนรู้ขาดความสมบูรณ์ตามมาในที่สุด

กรมวิชาการ (2549 : 18) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนนั้น นับว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการบริหารโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุข มุ่งเน้นการเรียนการสอนตามธรรมชาติ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง

ทัศนาก แก้วพลอย (2544 : 198-199) กล่าวถึง ความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนว่า อาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมต่างๆในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าตัวครูที่สร้างความเจริญงอกงามและพัฒนาการทุกด้านให้กับผู้เรียน อีกทั้งยังมีอิทธิพลเหนือจิตใจและพฤติกรรม ตลอดจนขวัญกำลังใจในการทำงานให้กับบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา

จากความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมที่ได้ศึกษามาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดสภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมต่างๆในโรงเรียน ถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการบริหารโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง ทำให้นักเรียนดำเนินชีวิตอยู่ในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุข ปลอดภัย มีคุณภาพชีวิตที่ดีซึ่งจะส่งผลถึงความสำเร็จในการเรียนอีกด้วย

2.3.1.3 ประเภทของการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 18-20) ระบุ การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนสามารถจัดได้ 3 ลักษณะ คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อมทางวิชาการ และสภาพแวดล้อมทางการบริหาร

1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สิ่งแวดล้อมที่เป็นวัตถุ เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน ห้องเรียน ครุภัณฑ์ และวัสดุต่างๆ สิ่งชีวิตที่แสดงลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ได้แก่ ความชุ่มชื้น การถูกสุขลักษณะ ความร่มรื่นและความสวยงาม ความเป็นระเบียบ และความสะอาด การจัดและสร้างสิ่งแวดล้อมทางกายภาพเป็นเรื่องของแต่ละโรงเรียนที่มีสภาพปัญหาและความต้องการแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับแนวคิดของบุคลากรภายในโรงเรียนนั้นๆ ที่จะสร้าง

2. สภาพแวดล้อมทางวิชาการ ได้แก่ การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ตลอดจนการจัดบริการเพื่อส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการต่างๆ ที่ให้ผู้เรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ได้มากที่สุดภายใต้บรรยากาศที่น่าเรียนรู้ การจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศดังกล่าว สามารถทำได้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องและตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การให้ผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลางของการเรียน การสอนการดำเนินกิจกรรม และการส่งเสริมความสามารถทางการเรียนของแต่ละบุคคล

3. สภาพแวดล้อมทางการบริหารและการจัดการ ได้แก่ การดำเนินการใดๆ ภายในโรงเรียนให้การปฏิบัติงานสำเร็จลงด้วยความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร การดำเนินงานอย่างมีระบบ

ลักษณะของการบริหารและการจัดการที่ก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดี เริ่มจากการกำหนดนโยบาย ควรให้บุคลากรมีส่วนร่วม มีการนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจสภาพปัจจุบันมากำหนดเป็นนโยบายในการแก้ปัญหาและการพัฒนางานโรงเรียน

2.3.1.4 แนวคิดในการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

กรมวิชาการ (2549 : 18) กล่าวถึง การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในโรงเรียน ควรคำนึง ดังนี้

1. สถานที่ บริเวณโรงเรียน ได้แก่ อาคารเรียน โรงอาหาร ห้องน้ำ ห้องส้วม ต้องคำนึงถึงความสะอาด ร่มรื่น สวยงาม ถูกสุขลักษณะ และความปลอดภัยการจัดห้องเรียน ต้องคำนึงถึงรูปแบบการจัดที่นั่งนักเรียน การจัดมุมกิจกรรมในห้องเรียน ป้ายนิเทศ ชั้นวางสื่อ อุปกรณ์มุมเสริมความรู้นักเรียน เป็นต้น

2. ครูและบุคลากร ควรมีลักษณะดังนี้

2.1 มีลักษณะเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย และมีซันติธรรมทางวิชาการ

2.2 มีวิสัยทัศน์กว้างไกล

2.3 มีทักษะการจัดการ

2.4 มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความกระตือรือร้น

2.5 มีสุขภาพและบุคลิกดี

2.6 ยิ้มแย้มแจ่มใส น้ำเสียงนุ่มนวล อ่อนหวาน มีอารมณ์ขัน

2.7 ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความเห็นใจ ความเข้าใจ

2.8 มีเจตคติที่ดีต่อการสอน

3. การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน

3.1 ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย

4. การนำเทคโนโลยีมาใช้ในบรรยากาศของการเรียนรู้ โดยนำสื่อนวัตกรรมมาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้

5. การจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการในโรงเรียน โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา เช่น

5.1 ผู้บริหารและครูที่เป็นกัลยามิตร

5.2 ศูนย์รวมสารสนเทศ

5.3 มุมนิทรรศการ

5.4 พิพิธภัณฑสถานศึกษาในโรงเรียน

5.5 ห้องวิชาการ ห้องปฏิบัติการ

5.6 ห้องสมุด ห้องเกม

5.7 ศูนย์สื่อการศึกษา

5.8 ห้องโสตทัศนอุปกรณ์

5.9 อุทยานการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ในโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : 24) ได้กำหนดมาตรฐานของ
อาคาร สถานที่ ได้ดังนี้

1. ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ควรมีขนาดมาตรฐานสากล มีอุปกรณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนครบและทันสมัย ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็น และควรเป็นห้องเฉพาะของแต่ละวิชา

2. ห้องพักอาจารย์ ต้องคำนึงถึงความสะดวกต่อการทำงานของอาจารย์ ควรเป็นห้องที่มีอุปกรณ์ในการเตรียมการสอนครบ มีสิ่งอำนวยความสะดวก มีที่พักผ่อนในเวลาว่างเพื่อจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ด้วยกัน จะได้เกิดความสนิทสนมกลมเกลียวกัน

3. ห้องพักผู้เรียน ต้องเป็นสถานที่ให้ผู้เรียนได้พบปะพูดคุยกับเพื่อน หรืออาจมีกีฬาในร่มรวมอยู่ด้วยก็ได้

4. ห้องน้ำ ห้องส้วม มีความเหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้ ห้องน้ำชาย - หญิง ต้องแยกออกจากกัน มีสุขภัณฑ์ เครื่องอำนวยความสะดวกพร้อม เช่น สบู่ กระดาษชำระ ฯลฯ อากาศถ่ายเทได้ดี

5. ห้องสมุด มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน ต้องมีหนังสือที่จำเป็นสำหรับการศึกษาค้นคว้า มีอากาศถ่ายเทได้ดี มีการฝึกให้ผู้เรียนใช้ห้องสมุดเป็นด้วย

6. ห้องเรียน ต้องออกแบบให้ถูกสุขลักษณะ ทางระบายอากาศต้องมีการถ่ายเทได้ดี สำหรับบริเวณที่พักผ่อนหย่อนใจ บริเวณรอบอาคารทั่ว ๆ ไป ควรมีพวงม้วนไม้ ตลอดทั้งทางเดินที่ปลอดภัย ที่นั่งพักผ่อนผู้เรียนควรจัดไว้เป็นมุมๆ

7. โรงอาหารต้องออกแบบให้โปร่ง สะดวกสบายต่อการทำความสะอาด มีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่มีสิ่งรบกวนและต้องรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

จากข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน อาคารสถานที่ การจัดกิจกรรม การให้บริการ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนสามารถจัดได้ 3 ลักษณะ คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อมทางวิชาการ และสภาพแวดล้อมทางการบริหาร เนื่องจากสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีความสำคัญในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน เป็นแหล่งเรียนรู้ และจัดประสบการณ์ ดังนั้นการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ดีและทำให้นักเรียนดำเนินชีวิตอยู่ในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุขปลอดภัย มีคุณภาพชีวิตที่ดีจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน

2.3.2 พฤติกรรมการสอนของครู

2.3.2.1 ความหมายของพฤติกรรมการสอน

จินดา ทับจิ้น (2546 : 33) กล่าวว่าพฤติกรรมการสอนหมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติของครูในขณะที่ทำการสอนแต่ละครั้ง ด้วยการใช้เทคนิคและวิธีการสอนอย่างหลากหลาย เป็นการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้คิดค้นคว้าและสร้างความรู้ด้วยตนเองให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน เป็นการเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดข้อมูลความรู้มาเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดมากที่สุดและเกิดผลดีที่สุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

วชิราพร มทาวงคนันท์ (2546 : 18) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้จัดหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล และความสามารถทางปัญญา วิธีการเรียนรู้โดยบูรณาการคุณธรรม ค่านิยม ค่านิยมอันพึงประสงค์การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง ได้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ ศึกษาค้นคว้า

ทดลองและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ตามความสนใจด้วยวิธีการ กระบวนการและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายที่เชื่อมโยงกับชีวิตทั้งในและนอกห้องเรียน มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด

จิตราภรณ์ พงษ์มาลี (2550 : 52) ให้ความหมายของพฤติกรรมการสอน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของครูในขณะสอนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติจริง และฝึกปรับปรุงตนเองด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่ม การใช้คำถามในการกระตุ้นและเสริมแรงให้เกิดการอยากเรียนรู้ การใช้แหล่งเรียนรู้และสื่อการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตเพื่อฝึกคิดการแก้ปัญหาแบบบูรณาการ การแสวงหาและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง การสังเกตและประเมินพัฒนาการของนักเรียน

อภิชาติ เจตจงจำนงนุช (2554 : 6) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการสอน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของครูที่เกิดจากการรับรู้ลักษณะการปฏิบัติการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในขณะทำการสอน ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิธีการและการจัดกิจกรรม การใช้สื่อ การวัดและการประเมินผลในการเรียนการสอน การสร้างสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดให้เกิดการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในด้านความรู้ เจตคติ และทักษะต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

จากความหมายของพฤติกรรมการสอน ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอน หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติของครูที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยมุ่งพัฒนาให้นักเรียนทั้งในด้านความรู้ เจตคติและทักษะตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3.2.2 ความสำคัญของพฤติกรรมการสอนของครู

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2530 : 180) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมการสอนของครูไว้ว่า พฤติกรรมการสอนของครูมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยตรง

พยุงค์ศักดิ์ สนเทศ (2531 : 9) ได้แสดงความคิดเห็นว่า พฤติกรรมการสอนที่เหมาะสมเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ดีและสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนจะทำให้ นักเรียนเกิดความพอใจรักใคร่และศรัทธาในตัวครู อันจะเป็นผลให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะดีตามไปด้วยเช่นกัน

จารุพันธ์ โปธิทอง (2554 : 40) ได้สรุปไว้ว่า พฤติกรรมการสอนของครูมีความสำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน ซึ่งเริ่มตั้งแต่การเตรียมตัวก่อนเข้าสอน ต้องมีการวางแผนการสอนว่าจะสอนอย่างไร มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดี เลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนและธรรมชาติของวิชาที่จะเรียน ตลอดจนมีหน้าที่ในการวัดและประเมินผลนักเรียนว่าควรจะมีการวัดและประเมินผลอย่างไร ใช้วิธีการใดและเครื่องมืออะไรถึงจะเหมาะสมและนักเรียนสามารถผ่านเกณฑ์ที่กำหนดได้ นอกจากนี้ครูยังมีบทบาทหน้าที่อบรมปมนิสัยนักเรียนให้มีคุณธรรมและจริยธรรม

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2550 : 22) กล่าวถึง พฤติกรรมการสอนของครูที่เหมาะสมว่า ก่อนจะสอนครูจะต้องเตรียมการสอน ประกอบกับการรู้จักนักเรียนที่สอนไม่เพียงแต่ว่าอยู่ชั้นอะไร แต่ต้องคำนึงถึง อายุ ลักษณะทั่วไปของนักเรียนในวัยนั้นทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาการทางเข่า ปัญญาและพื้นความรู้ของนักเรียนในวิชาที่ครูจะสอน เพราะข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนักเรียนจะช่วยให้ครูเขียนวัตถุประสงค์ของวิชาที่จะสอนรวมทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะให้นักเรียนทำเพื่อให้เกิดการ

เรียนรู้ กรณีที่นักเรียนยังขาดความรู้พื้นฐาน ครูก็อาจจะสอนก่อนเริ่มบทเรียนความรู้ของครูในวิชาที่สอนก็สำคัญมาก ครูจะต้องสามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนได้ รูปแบบการสอนการเรียนรู้แสดงแผนผังที่จะช่วยให้ครูใหม่เตรียมการสอนว่าควรเตรียมการสอนอย่างไร โดยมีการวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนว่ามีตัวแปรสำคัญอะไรบ้างและควรเริ่มและจบการเรียนอย่างไร รูปแบบการสอนจะช่วยให้ครูมีความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนและเป็นครูที่ดีและมีประสิทธิภาพได้ ครูควรใช้รูปแบบการสอนในการเตรียมการสอนเพื่อช่วยนักเรียนให้เรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคลและจะช่วยแก้ปัญหาเรื่องการจัดห้องเรียนได้ ครูที่ได้ชื่อว่าเป็นครูที่สอนดีมีประสิทธิภาพไม่จำเป็นต้องมีอัจฉริยะหรือพรสวรรค์ของการเป็นครูติดมาตั้งแต่กำเนิดแต่มีอัจฉริยะในการที่จะเข้าใจกระบวนการเรียนรู้สามารถวิเคราะห์ได้ด้วยตัวเองและได้วางแผนการสอนตามรูปแบบการสอนการเรียนรู้

2.3.2.3 พฤติกรรมการสอนของครูที่ดี

จักรแก้ว นามเมือง (2555 : 36–38) กล่าวถึง พฤติกรรมการสอนที่ดีว่า การสอนมีอยู่มากมายหลายวิธี อย่างไรก็ตามแนวคิดเกี่ยวกับการสอนในปัจจุบัน จะมุ่งเน้นการสอนที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ครบทั้งความรู้ ทักษะ และทัศนคติ โดยอาศัยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และผู้สอนจะต้องพัฒนาวิธีการสอนของตนเองอยู่เสมอ เพราะถ้าครูผู้สอนมีการพัฒนาตนเอง มีวิธีการสอนที่แปลกใหม่ ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากจะเรียน และสิ่งที่สำคัญก็คือ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งผลต่อพัฒนาการของผู้เรียนในทุกๆ ด้าน ลักษณะการสอนที่ดีประกอบด้วย

1. ด้านการเตรียมตัวสอน

1.1 ครูต้องวิเคราะห์หลักสูตร จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือบทเรียน มีการเตรียมเนื้อหา สื่อประกอบการเรียนการสอน และแบบวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือบทเรียน

1.2 จัดเตรียมกระบวนการเรียนการสอน การจัดห้องเรียน การเตรียมความรู้ ใช้ตำราประกอบการเรียน มีทักษะในการสอนแบบต่างๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหา

1.3 ผู้สอนจะต้องประพฤติตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดี มีการวางตัวที่เหมาะสม มีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น และเตรียมพร้อมในการสอนมาเป็นอย่างดี

1.4 มีความพร้อมทั้งผู้สอน ผู้เรียน และสภาพแวดล้อมทางการเรียน

2. ด้านการสอน ประกอบด้วย

2.1 สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนในด้านวัยประสบการณ์เดิม และความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นหลัก

2.2 สร้างบรรยากาศและเวลาให้เหมาะแก่การเรียนรู้ ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมและอารมณ์ของผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความสามารถ ทักษะและทัศนคติที่พร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี มีการใช้สื่อเพื่อเป็นสิ่งจูงใจในการสอน

2.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ด้วยการกระทำให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีและจำได้นาน

2.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม ได้แสดงความคิดเห็นยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สอบถามหรือแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อครูผู้สอนได้

2.5 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดค้นหาสาเหตุ เหตุผล ความเป็นไปของสิ่งที่เรียน มีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินกิจกรรม และการประเมินผลการเรียนการสอน

2.6 สร้างความสัมพันธ์ของเนื้อหาและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านทฤษฎี และปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสบการณ์ที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน

2.7 มีการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เรียนด้วยความสุขใจ ความสนใจ กระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่างๆ

2.8 มีวิธีการสอนที่หลากหลาย ไม่ยึดวิธีการสอนวิธีใดวิธีหนึ่งเป็นหลัก โดยกำหนดวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.9 มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เพื่อเร้าความสนใจ ผู้เรียนสนุกสนาน และตอบสนองตรงกับความต้องการของผู้เรียน

2.10 กระตุ้นให้นักเรียนใช้ความคิดวิเคราะห์อยู่เสมอ เช่น ฝึกใช้การสังเกต การซักถามการทดสอบ การแสดงความคิดเห็นเรื่องต่างๆ การค้นหาสาเหตุ การเปรียบเทียบ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ เป็นต้น

2.11 ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2.12 ครูใช้แรงจูงใจในเวลาก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยมุ่งเน้นการจูงใจผู้เรียนทุกๆ คน ไม่จูงใจเฉพาะคนเก่งอย่างเดียว

2.13 ครูผู้สอนต้องไม่หวงวิชา ถ่ายทอดความรู้และสิ่งใหม่ๆ มาสอนให้แก่ผู้เรียนอยู่เสมอ

2.14 สามารถตอบคำถาม ปัญหาข้อข้องใจ และเป็นທີ່ปรึกษานักเรียน

2.15 เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์แก่ผู้เรียน

2.16 ต้องมีการประเมินผลตลอดเวลา โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การทดสอบ เป็นต้น เพื่อประเมินว่าผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์

2.17 การวัดผล ควรมีการป้อนกลับ (Feed Back) และการเสริม ให้การวัดผลเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน มีเครื่องมือวัดผลที่ดี และมียุติธรรมในการวัดและประเมินผล

2.18 มีการวัดผลการเรียนการสอนเป็นระยะๆ ให้ติดต่อกัน เพื่อให้เกิดความสนใจ ตั้งใจเรียนและยังเป็นการวัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนไปในตัวด้วย

จากข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติของครู ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ด้วยการใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลายและการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมุ่งพัฒนาให้นักเรียนทั้งในด้านความรู้ เจตคติและทักษะตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

2.3.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

2.3.3.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

พรณี ชูทัยเงินจิต (2545 : 292) ได้ให้ความหมาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆให้สำเร็จลุล่วง

เนาวรัตน์ สุวรรณภักดี (2547 : 7) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ว่า หมายถึง ความปรารถนา ความมุ่งหวัง ความพยายาม และความอดทนของบุคคลที่จะกระทำสิ่งใดสิ่ง

หนึ่งให้ประสบความสำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพบนมาตรฐานที่ดีเยี่ยม นอกจากนี้ยังรวมถึงการที่บุคคลชอบความมีอิสระในการทำงาน ชอบการแข่งขันเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ หรือชอบการกระทำให้ได้ผลดีกว่าคนอื่น พยายามเอาชนะอุปสรรคแม้กิจกรรมนั้นจะเป็นไปในลักษณะของการเสี่ยงต่อความล้มเหลว รู้วิธีการวางแผนในการทำงาน รู้วิธีแก้ปัญหาจนประสบความสำเร็จ มีความตั้งใจกระตือรือร้นในการทำงาน เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพสูง

สุรางค์ โค้วตระกูล (2548 : 172) ให้ความหมายของ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบผลสำเร็จตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะรางวัลแต่จะทำงานตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ธาริณี บัวมา (2553 : 28) ได้ให้ความหมาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มีความมุ่งมั่นตั้งใจมีความทะเยอทะยานสูง มีความกระตือรือร้นที่จะเอาชนะอุปสรรคต่างๆโดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

จารุพันธ์ โปธิทอง (2554 : 32) ให้ความหมาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง พลังหรือกำลังใจที่ต้องการจะกระทำต่างๆให้บรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวังไว้ รวมทั้งความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในงานที่ยุ่งยากไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคขัดขวาง พยายามหาวิธีต่างๆเพื่อแก้ไขปัญหานั้นจะนำไปสู่ความสำเร็จ มีความเป็นอิสระในการทำงาน การแสดงต้องการชัยชนะในการแข่งขันมุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศเพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ มีความวิตกกังวล เมื่อทำไม่สำเร็จ หากนักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากก็ย่อมจะส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในระดับดีตามที่คาดหวัง

จากความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความพยายาม ความมุ่งมั่น ความปรารถนา ของนักเรียนในการเรียนให้ประสบความสำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรค ความยากลำบากที่เกิดขึ้น ใช้ความคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ทำงานอย่างเป็นระบบแบบแผน มีเป้าหมายในการเรียน กระตือรือร้นในการเรียนหรือในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

2.3.3.2 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.3.3.2.1 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson

Atkinson (1964 : 240-268) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Need for Achievement หรือ Achievement Motivation) ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อการเรียนของนักเรียนทฤษฎีแอตคินสันกล่าวไว้ว่า แรงจูงใจที่สำคัญ 2 แหล่งคือความหวังที่จะประสบความสำเร็จ (Hope for Success) และการกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure) โดยกล่าวว่าเมื่อคนต้องเผชิญกับทางเลือก 2 ทางนี้จะทำให้เกิดปฏิกิริยาขึ้นเรียกว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) แรงจูงใจนี้จะสัมพันธ์กับระดับความยากของภารกิจที่จะต้องทำด้วยหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าแรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับแต่ละบุคคลสมดุลกับความน่าจะเป็นที่ประสบผลสำเร็จในภารกิจ

2.3.3.2.2 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland

McClelland (1969 : 31-62) ได้ตั้งทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory) โดยอธิบายเกี่ยวกับแรงจูงใจทางสังคม 3 ประการคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดเป็นผลงานชิ้นนี้ และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จและมีความกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

(2) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่นต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพอของคนอื่น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

(3) แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะให้ได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือกว่าคนอื่นๆในสังคม ทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจเพราะจะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจหากทำอะไรได้เหนือกว่าคนอื่น ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่างๆ เพื่อให้ตนบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าคนอื่น

McClelland ให้ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจประเภทอื่นโดยได้จัดทำกิจกรรมเพื่อฝึกรวมให้บุคคลในระยะเริ่มแรก McClelland ได้ทำกิจกรรมเพื่อฝึกรวมการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับเจ้าของกิจการและผู้ประกอบธุรกิจขนาดเล็กในอินเดียใช้เวลาประมาณ 25 - 100 ชั่วโมง ในเวลา 5 - 10 วัน ผลปรากฏว่าผู้เข้ารับการฝึกรวมมีความกล้าที่ต้องใช้การเสี่ยงมากขึ้นและต่อมา 2 ปีภายหลังบุคคลเหล่านั้นได้กลายมาเป็นนักธุรกิจที่คล่องแคล่วในงานที่รับผิดชอบมุ่งความเป็นเลิศ ต่อมา McClelland ก็ยังฝึกรวมเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้แก่นักเรียนเพราะเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงทางการเรียนย่อมมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2.3.3.2.3 องค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

Mehrabian (1968 : 493-502) ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่ง ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

- (1) ความเป็นอิสระ เป็นการเปิดโอกาสในด้านการคิดที่เป็นอิสระ
- (2) การเลือกกิจกรรมที่แสดงความสำเร็จ เป็นการค้นหากิจกรรมหรือวิธีการใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้อย่างมีเหตุผล
- (3) การต้องการความสำเร็จ เป็นการกระทำที่บุคคลรู้สึกว่าจะเมื่อทำแล้วประสบความสำเร็จ
- (4) การเลือกเสี่ยงในระดับที่เหมาะสม เป็นการที่บุคคลสามารถตัดสินใจทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นไปได้มีความยากพอเหมาะกับความสามารถของตน
- (5) การเลือกงานที่ยากและท้าทายความสามารถ เป็นการคิดกิจกรรมที่ตนทำได้เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล เป็นงานที่ท้าทายความสามารถ
- (6) การเลือกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันและการฝึกความชำนาญ เป็นการเลือกกิจกรรมที่บุคคลคิดว่าน่าสนใจ ต้องการที่จะมีชัยชนะเมื่อมีการแข่งขัน
- (7) การหวังผลระยะยาว เป็นการคิดการณ์ล่วงหน้าว่าจะเป็นความสำเร็จอย่างมีระบบ คิดหาวิธีที่มุ่งจะทำการที่ต้องการให้ได้
- (8) ความผูกพันกับอนาคต มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นทางการ มีการเลือกเพื่อนที่สามารถร่วมงานได้ มีการรวบรวมข้อมูลก่อนการตัดสินใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำไปเผยแพร่หรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดของเอกสารนี้ทุกกรณี

2.3.3.3 ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้แบ่งลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

Herman (1970 : 354-355) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

(1) มีความทะเยอทะยาน
(2) มีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบผลสำเร็จ ถึงแม้ว่าผลจากการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส

(3) มีความพยายามไต่เต้าไปสู่สถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้น

(4) มีความอดทนทำงานยากๆ ได้เป็นเวลานาน

(5) เมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวน ก็จะพยายามทำต่อไปจนสำเร็จ

(6) มีความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่างๆ จะผ่านพ้นไปอย่างรวดเร็วจึงควรรีบทำสิ่งต่างๆ ให้ทันเวลา

(7) คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก

(8) ในการเลือกเพื่อนร่วมงานก็จะเลือกเพื่อนที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก

(9) ต้องการให้ตนเองเป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามทำงานของตนให้ดี

(10) พยายามปฏิบัติงานให้ดีอยู่เสมอ

เพราพรรณ เป็ลียนภู (2542 : 325-326) ได้กล่าวถึงผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. ลักษณะนิสัยเป็นผู้ที่แสดงความกล้าเสี่ยงที่จะทำสิ่งต่างๆ ต้องการเอาชนะอุปสรรค มีความทะเยอทะยาน มีความพยายาม มีกำลังใจที่จะเอาชนะความเบื่อหน่าย และความเหนื่อย

2. ลักษณะทางสังคม คือ ต้องการมีชื่อเสียงในสังคม

3. ด้านความต้องการมีความต้องการความสุขสบายทางกาย ความมั่งคั่งสมบูรณ์และครอบครองสิ่งต่าง ๆ มากกว่าผู้อื่น

4. เป็นผู้ที่ต้องการทำกิจกรรมให้มีมาตรฐานสูงสุด ต้องการทำสิ่งต่างๆ ให้ได้ดีและการทำกิจกรรมต่างๆ ให้ได้ดีนั้น เพื่อให้มีมาตรฐานสูงส่ง

5. ทัศนคติเกี่ยวกับความสำเร็จ พยายามทำสิ่งยากๆ ให้สำเร็จอย่างดี

6. ความเป็นอิสระ เช่น ต้องการความเป็นอิสระในการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างรวดเร็วเป็นตัวของตัวเอง ดำเนินการตามการตัดสินใจของตนเอง ต้องการเป็นคนที่ไม่ไปจากคนอื่น หรือมีสิ่งต่างๆ ที่ไม่เหมือนผู้อื่น

7. ความรู้สึกผิด (Guilt) จะรู้สึกไม่สบายใจ เนื่องมาจากสาเหตุ 2 ประการ คือ ทำสิ่งใดไม่ได้ดังที่ตั้งใจ และทำผิด (ถ้าเป็นความรู้สึกผิดด้านอื่น จะพิจารณาว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ)

8. ความต้องการความรู้ อยากได้ความรู้ อยากมีความเข้าใจ และสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ดี

9. จุดมุ่งหมายในชีวิต เป็นผู้มีความหวัง ต้องการความสำเร็จในชีวิต ต้องการรางวัลยิ่งใหญ่ ในอนาคตมากกว่ารางวัลเล็กๆ น้อยๆ ที่ได้รับในปัจจุบัน

10. เป็นผู้ที่มีความใส่ใจ กับความเป็นไปได้ของความสำเร็จในงานที่ทำอยู่ สามารถทำนายสถานการณ์ได้อย่างเฉียบแหลม เป็นผู้ได้รับความสำเร็จมากกว่าล้มเหลว

ชุตติกร ธนาวัฒน์นกร (2543 : 49) ได้กำหนดลักษณะผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ ดังนี้

1. ทำงานอย่างมีระบบแบบแผน สามารถทำงานให้บรรลุตามแผน
2. มีความกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ
3. มีความทะเยอทะยานที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น
4. มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ
5. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และงานที่ตนเองรับผิดชอบอยู่
6. มีความกล้าเสี่ยงทำงานที่ยากและท้าทายความสามารถของตน
7. มีเอกลักษณ์ของตนเองที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา
8. มีทักษะในการวางแผนงาน การจัดระบบงาน
9. ทำงานอย่างมีเหตุผล และเห็นคุณค่าของเวลา
10. มีความรอบรู้ในการตัดสินใจและติดตามผลการตัดสินใจของตน

ศิริพันธ์ วรรณกิจ (2545 : 54) สรุปลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่ามีลักษณะ

ดังต่อไปนี้

1. มีความทะเยอทะยานสูง
2. มีความกระตือรือร้น
3. มีความกล้าเสี่ยงที่จะทำงานที่ยาก
4. มีความอดทนต่อสิ่งที่ยากลำบาก
5. มีการวางแผนทำงาน
6. มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง
7. มีความเพียรพยายามในการทำงาน
8. มีจิตใจหนักแน่น มั่นคง ตั้งใจจริง
9. รู้จักปรับปรุงตนเอง และพัฒนาความสามารถให้ดีขึ้นอยู่เสมอ
10. มีความสามารถและกล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญกับปัญหา และอุปสรรค

2.3.3.4 บทบาทของครูในการส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 226-231) ได้สรุปโดยว่าครูควรจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

(1) เพิ่มความต้องการความสำเร็จ และลดความกลัว การล้มเหลว ซึ่งจำเป็นที่ครูจะต้องจัดประสบการณ์ให้นักเรียนประสบความสำเร็จซ้ำๆ ติดต่อกันเป็นเวลานาน

(2) ช่วยให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนที่เรียนไม่ยากจนเกินไป ทำใหู้สึกว่ามีโอกาสสำเร็จได้ โดย ครูใช้วิธีแบ่งงานหรือบทเรียนออกเป็นตอนหรือเป็นหน่วย และให้ฝึกหัดทำทีละหน่วย เมื่อสำเร็จขั้นตอนนี้แล้วจึงฝึกขั้นต่อไป วิธีนี้นักเรียนจะไม่เกิดความรู้สึกว่ายากหรือซับซ้อนและครูควรคอยดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษาและชี้แนะช่องทางที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานได้สำเร็จลุล่วง

(3) ชี้แนะให้ผู้เรียนเห็นว่า ในสังคมมีบุคคลตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งธรรมชาติของบุคคลเรานั้น มักชอบการเลียนแบบ มีความพยายามและไม่ต้องการด้อยกว่าคนอื่น ดังนั้น ถ้า นักเรียนได้ตัวอย่างที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีก็จะเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

(4) แสดงให้ผู้เรียนเห็นว่า สังคมเราต้องการคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง การที่จะมีคุณลักษณะเช่นนี้จะต้องสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนและการทำงาน การรู้จักจุดบกพร่องในการทำงาน

ของตนเอง มีระเบียบวินัย มีความสามารถในการพัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติ และพฤติกรรมให้เป็นบุคคลที่สังคมต้องการ สอดคล้องกับปทัสถานและค่านิยมของสังคมก็จะพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

(5) พยายามควบคุมความอ่อนแอและท้อถอย อันเป็นอุปสรรคสำคัญของความสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้ครูจะต้องสร้างบรรยากาศการเรียนให้รู้สึกอบอุ่น เป็นมิตรไม่เคร่งเครียดและวิตกกังวลจนเกินไป

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2545 : 180-182) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการส่งเสริมแรงจูงใจของนักเรียน ดังนี้

1. การปรับปรุงวิธีการสอนของครูโดยตรง
 - 1.1 ครูควรจัดบรรยากาศของห้องเรียนให้ทำหายความอึดอัดหรืออึดอัด
 - 1.2 บอกวัตถุประสงค์เฉพาะของบทเรียนให้นักเรียนทราบ
 - 1.3 พยายามให้งานแก่นักเรียนตามความสามารถและให้โอกาสนักเรียนทุกคนมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสำเร็จในการเรียนรู้
 - 1.4 พยายามให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน และแนะนำให้นักเรียนใช้ข้อมูลย้อนกลับช่วยปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น
 - 1.5 พยายามพบนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยนักเรียนวิเคราะห์สาเหตุความสำเร็จหรือไม่สำเร็จในการเรียนของนักเรียน
 - 1.6 ใช้หลักการเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับนักเรียน
 - 1.7 บรรยากาศของห้องเรียนต้องปราศจากการขู่เข็ญหรือต้องเป็นบรรยากาศที่นักเรียนให้ความไว้วางใจครูว่าเป็นผู้ที่คอยเอื้อการเรียนรู้นักเรียนอยู่เสมอ
 - 1.8 ครูจะต้องเป็นแบบอย่างในการแสดงความกระตือรือร้นในเวลาการสอน
2. การทำงานร่วมกับนักเรียนเพื่อช่วยเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้
 - 2.1 ช่วยนักเรียนในการตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้วิชาต่างๆ
 - 2.2 ช่วยนักเรียนให้รู้จักการวางแผนในการทำงานทั้งระยะสั้น และระยะยาว
 - 2.3 ช่วยนักเรียนให้รู้จักประเมินผลของงานที่ทำ และนำข้อมูลผลย้อนกลับมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนรู้อีกครั้ง
 - 2.4 ช่วยนักเรียนในการวิเคราะห์สาเหตุของความสำเร็จ หรือไม่สำเร็จ
 - 2.5 ช่วยนักเรียนเห็นคุณค่าของความพยายามในการทำงาน
 - 2.6 ช่วยนักเรียนให้ค้นพบความสามารถพิเศษของตนในวิชาต่างๆ เช่น ความสามารถทางภาษา ศิลปะ คณิตศาสตร์ และช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้วิชานี้ๆ
 - 2.7 ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลเกี่ยวกับการตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศให้ใกล้เคียงกับความสามารถของตน
 - 2.8 ช่วยนักเรียนจัดเวลาทำการบ้าน ดูหนังสือที่บ้าน และการเตรียมตัวสำหรับสอบ
3. การทำงานร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียน
 - 3.1 ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมาพบ และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน ขอความร่วมมือกับผู้ปกครองให้ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้นักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ อธิบดีกรมการศึกษาระดับปริญญาโท
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ผู้ใดที่นำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการศึกษาระดับปริญญาโท

3.2 วางแผนร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียนเมื่ออยู่บ้านเพื่อ ช่วยให้นักเรียนใช้เวลาที่อยู่บ้านให้เป็นประโยชน์

3.3 ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการติดตามเอาใจใส่การทำงานบ้านของนักเรียน

3.4 ในกรณีที่นักเรียนต้องช่วยทำงานบ้าน ครูควรอธิบายให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีเวลาการทำงานบ้าน

3.5 สนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

จากข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถสรุปได้ว่า ความพยายาม ความมุ่งมั่น ความปรารถนาของนักเรียนในการทำงานอย่างเป็นระบบ แบบแผน มีเป้าหมายในการเรียน กระตือรือร้นในการเรียนหรือในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย โดยครูเป็นผู้ส่งเสริมแรงจูงใจของนักเรียน เป็นผู้ชี้แนะให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อให้นักเรียนพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และประสบความสำเร็จในการเรียน

2.3.4 การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

2.3.4.1 ความหมายของการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

วิวัตร โปธินาแค (2544 : 8) กล่าวว่า การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษา หาวิธีการช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่เพื่อจะช่วยให้ นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

กอบชัย โปธินาแค (2546 : 8) ให้ความหมายว่า การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครองหมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ปกครองดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องการเรียนของนักเรียน

ศศิธร สุริยา (2551 : 17) ได้ศึกษาและสรุปว่า การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครองหมายถึง การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครองและการให้ความช่วยเหลือในการส่งเสริมการเรียนของบุตร

จากความหมายของการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การช่วยเหลือ ดูแล เอาใจใส่ และสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียนที่อยู่ในความดูแล เช่น การจัดหาหนังสือ สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ช่วยแบ่งเวลา และสอดส่องพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเพื่อให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

2.3.4.2 ความสำคัญของการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

กรมวิชาการ (2534 : 216-219) กล่าวว่า การศึกษาของเด็กตั้งต้นตั้งแต่แรกเกิดตั้งนั้น พ่อแม่จึงเป็นครูคนแรกของลูกที่ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และพ่อแม่อาจจะส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ ในสิ่งที่พ่อแม่คิดว่าควรรู้ เนื่องจากพ่อแม่ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้ลูกของตนประสบความสำเร็จทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะความสำเร็จด้านการเรียน ฉะนั้น สถาบันครอบครัวจึงเป็นสถาบันสำคัญที่มีบทบาทต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ศรีไลโซ กาเซะ (2548 : 9) กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนคือการได้รับแรงกระตุ้นและการสนับสนุนจากคนในครอบครัว โดยทั่วไปแล้วผู้ปกครองรู้จักนิสัยของนักเรียนทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนและบางครั้งผู้ปกครองควรทำความรู้จักและความคุ้นเคยกับเพื่อนๆของนักเรียน เพื่อให้รู้จักนิสัยนักเรียนมากยิ่งขึ้นรวมถึงการรู้จักผู้ปกครองของ

เพื่อนนักเรียนควรหากิจกรรมที่จะทำร่วมกันและช่วยเหลือกันรวมถึงช่วยดูแลสอดส่องอีกทั้งผู้ปกครองเองควรจะทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนทำให้ผู้ปกครองรู้จักนักเรียนมากยิ่งขึ้น

ศศิธร สุริยา (2551 : 17) ได้ศึกษาและสรุปว่า ผู้ปกครองถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมเรียนรู้ของนักเรียน เพราะผู้ปกครองเป็นผู้ที่ใกล้ชิด เป็นผู้ชี้แนะ ช่วยเหลือให้นักเรียน รวมถึงผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เด็กนักเรียนมีโอกาสมีความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนและประสบความสำเร็จในการเรียนได้ ทั้งนี้ผู้ปกครองจะต้องมีทัศนคติที่ดีและถูกต้องต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน และจัดหาวิถีและเสริมทักษะให้เหมาะสมแก่นักเรียนเพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุด

บทบาทผู้ปกครองตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในการปฏิรูปการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.2544:48-50) ได้แก่

1. บทบาทและหน้าที่ของผู้ปกครองในการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องปฏิรูปการเรียนรู้พ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องศึกษาค้นคว้าสืบเสาะแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด จากเอกสารสิ่งพิมพ์ทุกประเภทและจากสื่อต่างๆเช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ตและอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาให้เข้าใจเนื้อหาสาระอย่างถ่องแท้

2. บทบาทของผู้ปกครองในการปฏิรูปการเรียนรู้ของนักเรียนที่บ้านผู้ปกครองจะต้องเอาใจใส่ดูแลติดตามความประพฤติของนักเรียนที่บ้านและที่โรงเรียนให้ความสำคัญแก่นักเรียน โดยแบ่งเวลาให้นักเรียนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้พยายามทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน อบรมบ่มนิสัยให้ลูกรู้จักความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีเหตุผล ปลูกฝังสิ่งดีงามให้แก่ลูก ในขณะที่เดียวกันผู้ปกครองจะต้องรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน เปิดโลกทัศน์ให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นพบตัวเองหรือศักยภาพที่ตนเองมีอยู่ ได้แสดงออกอย่างเต็มที่

3. บทบาทของผู้ปกครองในการปฏิรูปการเรียนรู้ของนักเรียนที่โรงเรียนและผู้ปกครองควรทำความรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อนของนักเรียนและผู้ปกครองของเพื่อนนักเรียนด้วย เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในเรื่องดูแลความประพฤติและการเรียนของนักเรียน รวมทั้งให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนหรือเป็นวิทยากรพิเศษให้ความรู้ในเรื่องที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ผู้ปกครองควรมีการพบปะครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียนระหว่างอยู่ที่บ้านและโรงเรียนความ

เอาใจใส่ของผู้ปกครองทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดียิ่งขึ้น

4. บทบาทของผู้ปกครองในการเสริมสร้างการเรียนรู้ของนักเรียนทุกเวลาทุกสถานที่ จากการศึกษาของสถาบันการศึกษาต่อเนื่องของผู้ใหญ่แห่งชาติชี้ให้เห็นเป้าหมายร่วมระหว่างโครงการที่มีอยู่หลากหลายของการเรียนรู้ในครอบครัว ซึ่งได้แก่ การพัฒนาความตระหนักรู้ในความเป็นปัจเจกชนของตนเอง การสร้างความมั่นใจและการนับถือตนเอง ค่านิยมและเจตคติต่างๆการเรียนรู้ในครอบครัว นอกจากจะช่วยปรับปรุงทักษะต่างๆที่ใช้ในการสื่อสารการฟังและการแสดงความคิดเห็นแล้วยังช่วยพัฒนาการจัดการในเรื่องความขัดแย้งและการจัดการเกี่ยวกับความเครียดรวมถึงช่วยสร้างส่วนความเข้าใจในเรื่องพัฒนาการส่วนบุคคลในแต่ละก้าวของชีวิต นับตั้งแต่ลืมตาดูโลกผ่านวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่นจนถึงวัยชรา การเรียนรู้ครอบครัวจะช่วยให้เราเข้าใจสัมพันธ์ภายในครอบครัว ซึ่งการเรียนรู้ในครอบครัวสามารถเสริมสร้างความพลัดเปลี่ยนให้กับชีวิตในครอบครัวและก่อให้เกิดการทำกิจกรรมร่วมกันรวมทั้งเสริมทักษะและความรู้ที่มาจากแหล่งอื่นๆด้วย ผู้ปกครองและ

โรงเรียนนอกจากจะทำให้เด็กประสบผลสำเร็จในด้านวิชาการแล้ว ยังช่วยให้เด็กมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม อันจะช่วยเพิ่มความก้าวหน้าของชีวิตต่อไปในอนาคตด้วยความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่พ่อแม่จะต้องให้ความเอาใจใส่ต่อการเรียนรู้ของลูกสร้างโอกาสการเรียนรู้แก่ลูกให้เหมาะสมกับวัยของเขาไม่ว่าจะเป็นช่วงแรกเกิดเข้าสู่วัยทารก วัยอนุบาลวัยเรียน จนถึงวัยรุ่นทุกๆ ช่วงของวัยพ่อแม่จะต้องช่วยให้เขามีโอกาสได้เห็นได้ยินได้ฟังได้สัมผัสทำความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ให้มากอยู่เสมอ การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากทุกเรื่องทุกที่ตลอดเวลาทุกสถานการณ์ ฟังตระหนักไว้เสมอว่าพ่อแม่ นั่นคือครูคนแรกของลูกเป็นคนแรกที่นำพาไปสู่เส้นทางความรอบรู้แห่งชีวิตความรอบรู้ มิได้หมายความว่าความรู้ที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนวิชาการเพียงส่วนเดียวหรือการส่งลูกเข้าโรงเรียนเพียงอย่างเดียว แท้จริงการเรียนรู้ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับสมองของลูกนั้นมีทั้งการเรียนรู้วิชาการเพื่อเป็นรากฐานของการศึกษาเล่าเรียนขั้นต่อไป กับการเรียนรู้เพื่อเป็นรากฐานของการดำเนินชีวิตให้เป็นปกติสุข การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทั้งในบ้านในห้องเรียนและนอกห้องเรียนอันกว้างใหญ่ไพศาล เด็กๆ จะต้องเรียนรู้จากส่วนเหล่านี้ไปพร้อมๆ กัน (หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน. 2544 : 3)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 44-46) ได้สรุปข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะและแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการเรียนรู้กับบทบาทของพ่อแม่ผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ที่บ้าน พ่อแม่ผู้ปกครองนอกจากมีหน้าที่อบรมเลี้ยงดูลูกให้เจริญเติบโตตามวัยแล้วต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการเตรียมความพร้อมให้ลูกเข้าสู่สังคมภายนอกได้อย่างมั่นใจ การเตรียมตัวลูกให้พร้อมตั้งแต่อยู่ที่บ้านเป็นการปูพื้นฐานการเรียนรู้อย่างมั่นคงให้แก่ลูกก่อนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียนที่ครูจะเป็นผู้ส่งเสริมการเรียนรู้ให้พัฒนาในระดับสูงขึ้นไป ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองควรตระหนักเสมอว่าไม่ควรทิ้งภาระการเลี้ยงดูลูกทั้งหมดให้โรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบแต่ฝ่ายเดียว พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องคำนึงถึงสิทธิของลูกนั่นก็คือประโยชน์ของลูกเป็นอันดับแรก ต้องพิจารณาไตร่ตรองถึงความถูกต้องว่าผลที่เกิดขึ้นใดๆ ก็ตามเป็นประโยชน์แก่ลูกอย่างแท้จริง พ่อแม่ผู้ปกครองต้องรู้จักปรับวิธีการเลี้ยงดูให้เข้ากับพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัย ต้องเอาใจใส่ดูแลพฤติกรรมให้ความสนใจ เข้าใจ พร้อมเปิดโอกาสให้ลูกได้ค้นพบตัวเองเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และสามารถคิดเป็นแก้ปัญหาได้ นอกจากนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองต้องปฏิรูปตนเองทั้งในแง่ทัศนคติและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูก ไม่ควรคาดหวังในตัวลูกมากเกินไปเพราะจะสร้างความกดดันให้ลูก ควรส่งเสริมให้ลูกได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

2. ที่โรงเรียน โรงเรียนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการเรียนรู้เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่ที่พัฒนาความรู้ พัฒนาทักษะและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในทุกด้านของเด็กให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงจากครอบครัวขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองครูและผู้บริหารจะต้องมีบทบาทหน้าที่ร่วมกันส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ กล่าวคือพ่อแม่และผู้ปกครองต้องมีความเข้าใจนโยบายกฎระเบียบการเรียนการสอนของโรงเรียนและการประเมินผลความสำเร็จต่างๆ ของลูกควรพบครูผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างลูกอยู่ที่บ้านและโรงเรียนความเอาใจใส่ของพ่อแม่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของลูก รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายพ่อแม่ผู้ปกครองในโรงเรียน เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันช่วยดูแลความประพฤติและการเรียนรวมทั้งการป้องกันและแก้ปัญหาต่างๆ บทบาทของพ่อแม่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมปฏิรูปการเรียนรู้ในโรงเรียนของลูกนั้นได้แก่การเข้าร่วมเป็นเครือข่ายพ่อแม่ผู้ปกครองทั้งในระดับห้องเรียน ระดับชั้นเรียนและระดับโรงเรียน เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอนเป็นครูช่วยสอนฝึกทักษะวิชาชีพต่างๆ และการเข้า

ร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา นอกจากนี้การจัดการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการประเมินผลผู้เรียนและโรงเรียนโดยให้ข้อคิดเห็นให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน รวมทั้งคอยติดตามผลการประเมินและมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงผู้เรียนที่บ้าน

3. แหล่งเรียนรู้ พ่อแม่ผู้ปกครองสามารถเสริมสร้างการเรียนรู้ของลูกได้ตลอดเวลาทุกสถานที่สามารถเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนให้แก่ลูกโดยพาลูกเพื่อนๆ ของลูกและกลุ่มพ่อแม่ของเพื่อนลูกไปทัศนศึกษาตามแหล่งการเรียนรู้ในจังหวัดต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน จากสภาพแวดล้อมที่ได้พบเห็นทำให้ทุกคนได้รับบรรยากาศที่มีความรู้ความสุขและความสนุกสนานทำให้สายสัมพันธ์พ่อแม่ลูกมีความแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น สรุบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนอาจทำได้หลายแนวทาง ซึ่งผู้ปกครองต้องรับรู้และทำความเข้าใจในบทบาทของตนและนำไปปฏิบัติให้เกิดผลดีต่อการศึกษาเล่าเรียนของเด็กเพราะผู้ปกครองมีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องการศึกษาของเด็กโดยตรง

นภเนตร ธรรมบวร (2541 : 2) กล่าวถึงพัฒนาการเด็กที่ดีว่าเริ่มต้นจากครอบครัวเด็กจะเติบโตมีคุณภาพชีวิตและบุคลิกภาพเช่นไรจะเป็นคนดีมุ่งทำประโยชน์แก่สังคมหรือจะเป็นคนด้อยสมรรถภาพสร้างปัญหาแก่ตนและสังคมส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับสภาพครอบครัวและวิธีการอบรมเลี้ยงดูจากบุคคลในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญเพราะนอกจากครอบครัวจะถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมแล้วยังทำหน้าที่ดูแลเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนเติบโตพึ่งตนเองได้เป็นแบบอย่างที่ดีหล่อหลอมความรู้สึนึกคิดพฤติกรรมตลอดจนจิตสำนึกของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ปลูกฝังค่านิยมความรักและคุณค่าของการมีชีวิตด้วยเหตุนี้การอบรมเลี้ยงดูจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพัฒนาการด้านต่างๆ และเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลครอบคลุมนชีวิตมากกว่าสิ่งอื่นใดและผู้ที่มี อิทธิพลสำคัญที่สุดต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตรคือบิดามารดาหรือผู้ปกครองนั่นเอง

การุณันท์ รัตนแสนวงษ์ (2546 : 51) ได้พูดถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัวเกี่ยวกับการหล่อหลอมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็นการนำไปสู่การศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง โดยกล่าวว่าครอบครัวเป็นสถาบันที่เล็กที่สุด แต่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะครอบครัวจะเป็นตัวอย่างที่ดีในการนำบุตรหลานของตนเองให้รักการอ่าน แนะนำ ดูแลเอาใจใส่เรื่อง การสะกดคำ ออกเสียงอย่างถูกต้องจัดหาหนังสือที่มีภาพเหมาะสมกับเยาวชน จูงใจให้เด็กอยากอ่านหนังสือ

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2552 – 2559 (2553:48) ส่งเสริมให้ พ่อแม่ผู้ปกครอง องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการศึกษามากขึ้น และส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา ภาคเอกชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สภาหอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสถาบันสังคมอื่น ร่วมพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์แก่ผู้เรียนมากขึ้นในรูปแบบที่หลากหลาย

จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554 : 33) กล่าวว่า สถาบันครอบครัว ไม่ว่าจะเป็น พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือเครือญาติมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมาก ผู้เรียนที่มีคนในครอบครัวเอาใจใส่ทำโดยเฉพาะ พ่อแม่ หรือผู้ปกครองต้องมีบทบาทหน้าที่อย่างสมบูรณ์จะส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านบวกแต่ถ้าพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ไม่ได้ทำบทบาทหน้าที่ ส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้อาจเป็นเพราะว่า พ่อแม่ หรือผู้ปกครองเป็นคนที่มีความรู้น้อย หรืออาจเป็นเพราะความ

จำเป็นทางเศรษฐกิจ ทำให้ต้องทำงานหนัก หรือต้องไปทำงานต่างท้องที่ ทำให้ไม่สามารถให้เวลากับบุตรหลาน หรือครอบครัวที่มีรายได้น้อยก็อาจทำให้ผู้ปกครองมีความเครียดไม่สามารถเอาใจใส่บุตรหลานได้เต็มที่ จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม การที่พ่อแม่ ผู้ปกครองไม่ได้ทำหน้าที่สมบูรณ์ย่อมส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็กและอาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย

2.3.4.3 บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 115) กล่าวถึง พ่อแม่หรือผู้ปกครองควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. มีส่วนในการกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษา และให้ความเห็นชอบในการกำหนดแผนการเรียนรู้ของเด็ก ร่วมกับครูและเด็ก
2. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษาและกิจกรรมของสถานศึกษาและกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กตามศักยภาพ
3. เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้
4. สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น
5. อบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก
6. ป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ตลอดจนส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยประสานความร่วมมือกับผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง
7. เป็นแบบอย่างที่มีทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และมีคุณธรรมนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้
8. มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กและในการประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

อภิญา เวชชัย (2544 : 41-46) กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของพ่อแม่ที่ร่วมกับโรงเรียนในด้านการพัฒนาการจัดการศึกษามีหลายระดับคือ การมีส่วนร่วมในระดับปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในระดับนโยบายหรือด้านการบริหารและการมีส่วนร่วมในการพิทักษ์สิทธิ ซึ่งมีส่วนส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

1. บทบาทในการเป็นครูร่วมสอน การที่พ่อแม่ ผู้ปกครองเข้าไปเป็นครูร่วมสอน มีสาระสำคัญมากกว่าการเป็นอาสาสมัครช่วยสอนทั่วไป เพราะเป็นการเปลี่ยนบทบาทพ่อแม่ผู้ปกครองมาเป็นครู การดำเนินงานตามนักวิชาชีพครู นักการศึกษา เป็นการมีส่วนร่วมในลักษณะการทำกิจกรรมร่วมกัน บทบาทนี้ยกระดับการทำงานของครูและพ่อแม่ ผู้ปกครองในลักษณะที่เป็นหุ้นส่วนมากขึ้นผู้ปกครองมีโอกาสกำหนดโครงสร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับชุมชนและท้องถิ่นได้มากยิ่งขึ้น

2. บทบาทในการร่วมให้ข้อมูลเสริมบทเรียนต่างพ่อแม่ ผู้ปกครองมีความหลากหลายและมีประสบการณ์แตกต่างในด้านอาชีพต่างๆ มีหน้าที่การงาน ความรู้ความชำนาญเฉพาะ การที่พ่อแม่ผู้ปกครองซึ่งมีความรู้เฉพาะด้าน มาร่วมให้ข้อมูลเพิ่มเติม จะช่วยครูให้สร้างหลักสูตรที่มีความลึกซึ้งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีที่คิดเป็นสงวนไว้และต้องอ้างอิงถึงที่มาที่ไปทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. บทบาทในการจัดกิจกรรมที่นำสนใจให้แก่เด็กหรือกลุ่มพ่อแม่ด้วยกัน
4. บทบาทในการเยี่ยมบ้าน/ช่วยเหลือครอบครัวที่มีลักษณะพิเศษครอบครัวแต่ละครอบครัวมีความเข้มแข็งอ่อนแอไม่เท่ากัน ครอบครัวที่อ่อนแออาจจะมีลักษณะชั่วคราว เช่น อยู่ใน

ภาวะที่ครอบครัวกำลังเผชิญกับภาวะวิกฤต เช่น หัวหน้าครอบครัวประสบอุบัติเหตุ การเยี่ยมบ้านเพื่อแสดงน้ำใจและเก็บข้อมูลปัญหาและความต้องการของครอบครัวที่กำลังเผชิญปัญหา เป็นอีกบทบาทหนึ่งที่จะระดมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

5. บทบาทในการจัดทำข้อมูลด้านแหล่งทรัพยากรที่มีประโยชน์กับทางโรงเรียน ปัจจุบันการดำเนินงานของโรงเรียนจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากแหล่งทรัพยากรภายนอกมากมาย แต่ความร่วมมือ ดังกล่าวอาจอยู่ในแวดวงจำกัด เพราะแต่ละโรงเรียนต่างก็มีทรัพยากรเฉพาะเรื่องเฉพาะด้าน การที่พ่อแม่ผู้ปกครองร่วมกันให้ข้อมูลด้านแหล่งทรัพยากรที่โรงเรียนจะติดต่อขอความร่วมมือได้ จึงเป็นส่วนหนึ่ง

นัยนา จันตะเสน (2547 : 36) ได้ศึกษาและสรุปถึงบทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการส่งเสริมสนับสนุนด้านการเรียนไว้ พ่อแม่ผู้ปกครองอาจช่วยครูส่งเสริมการเรียนการสอน เมื่อนักเรียนอยู่ที่บ้านได้ โดยการจัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ทางบ้านที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม เอาใจใส่ในการเรียนและจัดหาวัสดุ สื่อการศึกษาอันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน แนวทางปฏิบัติของพ่อแม่ผู้ปกครองมีดังนี้

1. พ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องให้ความรัก ความเอาใจใส่ สนใจในการเรียนและเข้าใจนักเรียนอย่างเพียงพอ

2. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรเลือกรายการในการดูโทรทัศน์และภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับนักเรียน และแบ่งเวลาในการดูโทรทัศน์ให้เป็นสัดส่วน

3. หาโอกาสพานักเรียนไปเที่ยวพักผ่อน และให้มีโอกาสได้พบเห็นสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ซึ่งนอกจากจะเป็นการพักผ่อนแล้วยังเป็นการไปทัศนศึกษาด้วย

4. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรจัดหาหนังสือที่มีประโยชน์เหมาะสมสำหรับวัยของนักเรียนให้นักเรียนได้อ่าน

วิวรรณ สารกิจปรีชา (2554 : 54-56) ได้สรุป การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ว่า เป็นกระบวนการที่เกิดจากความร่วมมือกันระหว่างบ้านกับโรงเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้าไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมกระบวนการเรียนของผู้เรียนผู้ปกครองสามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้ทางด้านความรู้และด้านพฤติกรรมและด้านอาชีพโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่บ้านโดยศึกษาจากสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น การกำกับดูแลการทำกรบ้านและความร่วมมือกับโรงเรียนประเมินผลตามสภาพจริง

1.1 สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น นักเรียนควรเรียนรู้สภาพแวดล้อมในอดีตและวิถีชีวิตของคนในชุมชนนั้นด้วย

1.2 การกำกับดูแลการทำกรบ้าน ผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ที่โรงเรียนโดยการดูแลการทำกรบ้านได้ เพราะการบ้านช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะที่สำคัญต่างๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โรงเรียนควรกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบ้านและขอคำปรึกษาจากผู้ปกครองโดยการกำหนดระยะเวลาการทำกรบ้านในแต่ละระดับชั้นเรียน และกำหนดให้มีการวางแผนและจัดระเบียบการบ้านของนักเรียนอย่างเหมาะสมเพื่อให้นักเรียนได้ทำกรบ้านอย่างสม่ำเสมอ

1.3 ความร่วมมือกับโรงเรียนประเมินผลตามสภาพที่เป็นจริง ในการจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนนั้น จะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ต้องใช้วิธีการวัดและประเมินผลสำเร็จ เพื่อ

ทราบว่าประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และนำผลจากการประเมินไปใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป วิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพที่เป็นจริงสามารถวัดได้ตลอดเวลาทุกที่และทุกสถานการณ์ โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้ามีส่วนร่วมในการประเมินด้วย

1.4 การให้คำปรึกษา พ่อแม่เป็นครูคนแรกและเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อเด็กเป็นอย่างมาก สิ่งที่พ่อแม่ทำเพื่อช่วยการเรียนรู้ของเด็ก พ่อแม่สามารถทำอะไรหลายอย่างที่บ้านเพื่อช่วยลูกให้ประสบความสำเร็จที่โรงเรียน เช่น การที่พ่อแม่สามารถให้คำปรึกษา เป็นผู้รับคำปรึกษาและจะทำให้เด็กๆ เรียนรู้การใช้เหตุผลและความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ดีขึ้น นอกจากนี้พ่อแม่และผู้ปกครองยังสามารถแนะแนวส่งเสริมด้านการเรียนได้อีกด้วย สามารถช่วยเหลือเด็กให้เลือกเรียนได้ตามความถนัด และความสนใจ

2. ด้านพฤติกรรม ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมความประพฤติที่ดีงามของผู้เรียนได้จากวินัยของนักเรียน เพื่อให้มีวินัยในตนเองและปฏิบัติตามระเบียบ

2.1 วินัยของนักเรียน ผู้ที่มีวินัยเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ การอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ เป็นแนวทางปฏิบัติ ให้บุคคลใช้ควบคุมความประพฤติของตนในการปฏิบัติตามแบบแผนข้อบังคับ บุคคลที่มีวินัยในตนเองจะรู้จักบังคับตนเองและมีกำลังใจที่จะกระตุ้นเตือนให้ตนเองปฏิบัติสิ่งที่ปรารถนาและปฏิบัติตามระเบียบที่ตนมีหน้าที่อยู่โดยไม่มีใครบังคับ ทำงานสำเร็จเรียบร้อยเสร็จตามเวลา ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ และตรงต่อเวลา สนใจ ตั้งใจ ขยันทำงานเต็มความสามารถ ไม่คิดเอาเปรียบ เมื่อทำงานกับหมู่คณะ เป็นที่ยอมรับของสังคม กลุ่มคนต่างนิยมยกย่อง

2.2 การส่งเสริมความประพฤติ ความประพฤติของนักเรียนเป็นพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนที่ถูกอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่แตกต่างกัน ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญซึ่งผู้ปกครองนักเรียนจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องนี้ การฝึกพฤติกรรมนักเรียนที่บ้านให้เป็นที่ยอมรับของสังคมไทยจึงเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองนักเรียน

3. ด้านอาชีพ ในการจัดการสอนเพื่อพัฒนาทางด้านอาชีพ ผู้ปกครองสามารถเสริมสร้างนิสัยรักการทำงาน การช่วยทำงานบ้านเล็กๆ น้อยๆ ตามวัยและความสามารถของผู้เรียนเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีความรู้และทักษะในงานอาชีพต่างๆ สามารถสร้างเสริมทักษะอาชีพให้แก่บุตรหลานโดยเป็นผู้ฝึกสอนถ่ายทอดความรู้ ทักษะอาชีพที่ตนมีอยู่ให้กับบุตรหลานที่บ้านก็ได้ และเป็นการวางพื้นฐานให้เด็กเป็นคนมีนิสัยรักการทำงาน รู้จักช่วยเหลือพ่อแม่ในการประกอบอาชีพ

จากข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง สามารถสรุปได้ว่า การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การช่วยเหลือ ดูแล เอาใจใส่ และสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียนที่อยู่ในความดูแล เช่น การจัดหาหนังสือ สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ช่วยแบ่งเวลา และให้ความร่วมมือกับโรงเรียนสอดส่องพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนสามารถจัดประสบการณ์ให้นักเรียนเรียนรู้ได้ตลอดเวลา โดยมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกับโรงเรียน มีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา ร่วมแก้ปัญหา ร่วมประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนสมบูรณ์ทั้งการดูแล เลี้ยงดู อบรมและประสบผลสำเร็จในการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

เอื้อมพร หลินเจริญ และคณะ (2552 : 86-95) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O - NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ พบว่า 1) นักเรียนยังเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการสอบ O - NET น้อย 2) พื้นฐานความรู้ของนักเรียนเมื่อเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย (GPA) สูงจะมีคะแนน O - NET สูงด้วย 3) สภาพแวดล้อมทางบ้านนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่แยกทางหรือแยกกันอยู่ มีปัญหาทางเศรษฐกิจ มักขาดโอกาสในการเรียนพิเศษ การเรียนเสริม และขาดความอบอุ่นในครอบครัว จึงทำให้เด็กเครียดกังวล และเรียนไม่ดี คะแนน O - NET จึงต่ำ 4) สภาพแวดล้อมของโรงเรียน โรงเรียนที่อยู่นอกเมือง จะมีการแข่งขันทางด้านวิชาการและมีความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ในการเรียนน้อย ส่งผลให้คะแนน O - NET ต่ำเมื่อเทียบกับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ 5) พฤติกรรมการสอนของครู ครูยังสอนแบบบรรยาย มุ่งเน้นให้เด็กท่องจำ ไม่ได้สอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และยังพบปัญหาจากความพร้อมของนักเรียน ความพร้อมของโรงเรียนทางด้านสื่ออุปกรณ์ ปัญหาภาระงานของครูมีมากมีงานอื่น นอกเหนือจากงานสอน ทำให้มีเวลาในการเตรียมตัวสอนน้อย จึงส่งผลต่อคะแนน O - NET ของนักเรียนให้ต่ำไปด้วย 6) ด้านข้อสอบ พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการทำข้อสอบแนววิเคราะห์ ช่วงเวลาในการแจ้งผลสอบล่าช้า ทำให้ผู้บริหารและครูไม่สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับกับนักเรียนเพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาได้ทันทั่วถึง

จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของนักเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านการเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ด้านพฤติกรรมการสอนของครู ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัว ตัวแปรที่มีผลมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรที่มีผลน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านการเอาใจใส่จากผู้ปกครอง

ฐิติยา เก้าสารี (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีระดับความคิดเห็นในด้านเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และด้านคุณภาพการสอนมีระดับความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และตัวแปรที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ คือ ความถนัดทางการเรียน และความรู้เดิม

สิริฐารัตน์ ชันทอง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 41.34 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน มีค่าเฉลี่ยความรู้พื้นฐานเดิมเท่ากับ 3.21 คะแนน จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอนของครู สภาพแวดล้อมโรงเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 , 3.89 , 3.92 และ 3.76 ตามลำดับ มีนักเรียนร้อยละ 78.3 เห็นประโยชน์ในการสอบ และร้อยละ 21.7 ไม่เห็นประโยชน์ใน

การสอบ และมีนักเรียนร้อยละ 33 เรียนกวดวิชา และร้อยละ 67 ไม่เรียนกวดวิชา สรุปปัจจัยที่มีสามารถพยากรณ์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน คือ ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนกวดวิชา ความสัมพันธ์ในครอบครัว และ ความพร้อมของนักเรียน

จตุพร วงศ์ไชย (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 เมื่อแบ่งปัจจัยออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับนักเรียน ระดับห้องเรียน และ ระดับโรงเรียน พบว่า ระดับนักเรียน มีตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ต่อการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ระดับห้องเรียน มีตัวแปรคุณภาพการสอนของครู ประสิทธิภาพการสอนของครูและบรรยากาศการเรียนการสอน ระดับโรงเรียน มีตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร และขนาดของโรงเรียน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าอิทธิพลที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ระดับนักเรียน มีตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับรู้ต่อการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ร่วมกัน พยากรณ์ได้ร้อยละ 70.42 ระดับห้องเรียน มีตัวแปรประสิทธิภาพการสอนของครู มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ส่วนคุณภาพการสอนของครู มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 99.87 ระดับโรงเรียน มีตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหารมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 73.14

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Martens (1988:716-A) ได้ศึกษาเฉพาะกรณีพฤติกรรมของครูประถมศึกษาต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการแก้ปัญหาในหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นการสังเกต การสัมภาษณ์และการวิเคราะห์เอกสาร ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนนั้น โรงเรียนจะต้องมีความคล่องตัวในการบริหาร มีอุปกรณ์วิทยาศาสตร์มากพอ ผู้ปกครองพร้อมให้การสนับสนุน ครูผู้สอนต้องจัดระบบการสอนอย่างยืดหยุ่น และมีพื้นความรู้ทางวิทยาศาสตร์ มีความสามารถในการดำเนินกิจกรรมและควบคุม ให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดไปตามเป้าหมายได้ ข้อค้นพบที่เน้นหนักที่สุดในการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา คือต้องการ แบบฝึกหรือหนังสือที่ครอบคลุมเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ที่นำไปใช้แล้วเชื่อมโยงถึงการแก้ปัญหาได้อย่างดี

Kerr (2005:Abstract) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อกระตุ้นความสำเร็จของนักเรียน (Stimulation Parent Involvement to Stimulate Student Success) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองในสถานศึกษา Alpha ในประเภทที่ 1 ที่ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง มีส่วนร่วมด้านอาสาสมัครสูงกว่าสถานศึกษา Beta และ Delta ในประเภทที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญ $P \leq .05$ ผู้มีส่วนร่วมในด้านอาสาสมัครในสถานศึกษาหรืออยู่ในคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา มีอัตราการมีส่วนร่วมสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญในกิจกรรมมีส่วนร่วมกับผู้อื่นรวมถึงผู้ที่มีส่วนร่วมส่วนใหญ่ที่บ้านมีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มที่มุ่งเน้นมีส่วนร่วมเฉพาะที่บ้าน ผลวิจัยนี้บ่งชี้ว่าคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาที่มีโครงการหรือโปรแกรมที่สนับสนุนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมสามารถกระตุ้นให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้านอาสาสมัครมากขึ้นได้ และผู้ที่มีส่วนร่วมด้านอาสาสมัครมีส่วนร่วมในด้านอื่นๆ มากขึ้นได้ ผลการวิจัยยังสามารถยืนยันได้ว่าผู้ปกครองที่มีส่วนร่วมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ผู้ปกครองที่มุ่งเน้นที่จะช่วยเด็กที่บ้าน และผู้ปกครองที่

อาสาสมัครเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ในสถานศึกษา ซึ่งมีปัจจัยส่วนบุคคลหลายประการที่ผู้ปกครองเลือกที่จะมีส่วนร่วมประเภทใดรวมถึงเรื่องเวลาที่มีเวลาของงานที่ทำ การมีเด็กอื่นๆ อยู่บ้านเดียวกัน ผู้ปกครองทั้งสองประเภทมีส่วนร่วมส่งเสริมการศึกษาเด็กที่บ้านด้วยวิธีที่หลากหลาย และมีอัตราการมีส่วนร่วมที่สูงพอสมควร ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต่างบ่งชี้ว่ามีบทบาทการมีส่วนร่วมทางด้านการสื่อสาร การช่วยเหลือที่บ้าน การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน และการเสริมสร้างทักษะการเลี้ยงดูเด็ก

Lundt (2009:1740) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของแนวคิดต่อตนเอง ลักษณะทางบ้านและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนในเมืองมอนทานา ตะวันตก ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาพบว่าลักษณะทางบ้านและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีความสำคัญเท่าๆ กันต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เมื่อใดที่มีการคาดการณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเมื่อนั้นสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีผลถึง 55 % ในขณะที่ลักษณะทางบ้านมีผล 45% นอกเหนือจากอิทธิพลโดยตรงเหล่านี้แล้ว ยังมีอิทธิพลทางอ้อมซึ่งได้แก่ โครงสร้างทางครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การเลี้ยงดู การทุ่มเทให้ได้เกรดที่ดี เวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน การแบ่งชั้นเรียน การคาดหวังของครู ความพอใจของครูที่มีต่อสถานภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงเรียนและการร่วมกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียน การวิจัยยังได้พบว่า การวัดความศรัทธาตนเองที่เจาะจง และการไปศึกษา ยังเป็นตัวบ่งชี้ในเรื่องของแนวคิดต่อตนเองได้ดีกว่าคำถามทั่วไปในเรื่องของความศรัทธาตนเองอีกด้วย

จากงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียน พฤติกรรมการสอนของครู แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน และการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยมีดังต่อไปนี้

- 3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

3.1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2561 ที่ศึกษาต่อโรงเรียนเดิม จำนวน 30 คน จาก 6 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion criteria) ดังนี้

1. เป็นนักเรียนสังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาต่อโรงเรียนเดิม
3. นักเรียนต้องผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2561

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ประกอบด้วยประเด็นย่อย ได้แก่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด และการสนับสนุนของโรงเรียน 2) พฤติกรรมการสอนของครู ประกอบด้วยประเด็นย่อย ได้แก่ พฤติกรรมของครู และการสอนของครู 3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ประกอบด้วยประเด็นย่อย ได้แก่ พฤติกรรมของนักเรียน 4) การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง ประกอบด้วยประเด็นย่อย ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครอง

3.2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.2.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ

3.2.2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามกรอบแนวคิดของการวิจัย และสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการแก้ไขปรับปรุง

3.2.2.3 นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 บันทึกเสนอให้งานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยถึงผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้

3.3.2 นำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.3.3 ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 30 คน จาก 6 โรงเรียน และทำการนัดหมาย วัน เวลา กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์และบันทึกเทปด้วยตนเอง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์หาสาเหตุโดยใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) เป็นการตีความสร้างข้อสรุป เพื่อหาปัจจัยที่ส่งเสริมและที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครในภาพรวมประกอบด้วย 4 ด้าน จากผลการสัมภาษณ์สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรค

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

4.1 ผลการศึกษาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

4.1.1 ผลการศึกษาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน จำแนก 4 ประเด็นย่อย

จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2561 ที่ศึกษาต่อโรงเรียนเดิม จำนวน 30 คน จาก 6 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้ผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

4.1.1.1 ห้องเรียน มีผลการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“ห้องเรียนมีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย มีเวรประจำวันทำความสะอาดห้องเรียน ในห้องเรียนมีการจัดบอร์ดและจัดตกแต่งห้องสวยงาม ในห้องเรียนมีโต๊ะเรียนและเก้าอี้เพียงพอ ครูจัดโต๊ะและเก้าอี้เป็นกลุ่มโดยแต่ละกลุ่มจะมีเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน ห้องเรียนมีบรรยากาศน่าเรียน เพราะมีอากาศถ่ายเทสะดวก มีลมพัดผ่านเย็นสบาย มีแสงสว่างเพียงพอ ห้องเรียนมีอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนมากมาย เช่น ทีวี ลำโพง และเครื่องขยายเสียง ภายในห้องเรียนมีการจัดมุมต่างๆ เช่น มุมหนังสือ มุมสื่อการเรียนรู้ มุมส่งงาน มุมสุขอนามัย มุมครู เป็นต้น มุมหนังสือจะมีหนังสือค้นคว้าเพิ่มเติมนอกจากหนังสือเรียน เช่น หนังสือนิทาน หนังสือนิยาย วารสาร หนังสือเสริมพัฒนาความรู้ หนังสือตัวอย่าง และยังมีมุมแสดงผลงานนักเรียนอีกด้วย”

“ห้องเรียนไม่สะอาด พื้นห้องเรียนเป็นคราบดำจากฝุ่น โต๊ะเรียนไม่สะอาดมีรอยขีดเขียนด้วยปากกา ลีควิด ถึงขยะสกปรกบางครั้งก็มีกลิ่นเหม็น บอร์ดในห้องเรียนเก่าและไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง และห้องเรียนมีเสียงดังรบกวนจากรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ เรือ รถไฟ และเครื่องบิน”

4.1.1.2 ห้องปฏิบัติการ ห้องคอมพิวเตอร์ มีผลการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“ห้องปฏิบัติการมีวัสดุ อุปกรณ์การทดลองครบถ้วนและที่ทันสมัย สามารถใช้ทำการทดลองได้จริงและได้เรียนรู้จากการทดลอง ห้องปฏิบัติการมีทีวี เครื่องฉาย ที่ครูใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนในการอธิบายเพิ่มเติมและให้เห็นภาพชัดเจน มีโต๊ะใหญ่สำหรับการแบ่งกลุ่มทำงานร่วมกัน เพื่อเตรียมการทดลอง การลงมือปฏิบัติ และสรุปผลร่วมกัน ห้องวิทยาศาสตร์มีแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอนมากมาย เช่น โครงกระดูก โหลตองสัตว์ต่างๆ ดาวเคราะห์ สารเคมี เป็นต้น และห้องคอมพิวเตอร์มีเครื่องปรับอากาศ อากาศเย็นสบาย มีแสงสว่างเพียงพอ มีเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงพอสำหรับนักเรียน มีอินเทอร์เน็ตสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตใช้ในการค้นคว้าหาความรู้และใช้ในการทิวข้อสอบผ่านทางเว็บไซต์ได้ และมีจอโปรเจกเตอร์ที่ครูใช้ในการเรียนการสอนทำให้มองเห็นภาพเข้าใจได้ง่ายขึ้น”

“ห้องปฏิบัติการมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือการทดลองบางอย่างที่เก่าเกินไปและไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ได้เรียนในห้องปฏิบัติการน้อยเกินไปเพียงสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง และห้องคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตช้า เพราะใช้พร้อมกันหลายเครื่อง”

4.1.1.3 ห้องสมุดและป้ายนิเทศ มีผลการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“ห้องสมุดมีอากาศเย็นสบาย เงียบสงบเหมาะแก่การอ่านหนังสือ มีมุมต่างๆ ให้นั่งอ่านหนังสือตามอัธยาศัย มีการจัดตกแต่งห้องด้วยดอกไม้ รูปภาพ บทกลอน และมีหนังสือใหม่ที่ น่าสนใจ มีบอร์ดให้ความรู้เรื่องต่างๆ ที่นอกเหนือจากในห้องเรียน ห้องสมุดมีหนังสือมากมาย หลากหลายประเภท และแบ่งเป็นหมวดหมู่ให้เลือกอ่านตามความสนใจ ทั้งหนังสือประกอบการเรียน การสอน หนังสือนิทาน หนังสือนิยาย หนังสือนวนิยาย หนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูน หนังสืออ่านนอกเวลา เป็นต้น และมีตารางข้อสอบโอเน็ตหลายปีย้อนหลังในทุกวิชาให้ได้เลือกอ่าน ห้องสมุดมีบริการยืมหนังสือสามารถยืมกลับไปอ่านที่บ้านได้ โดยมีนักเรียนที่เป็นเจ้าหน้าที่คอยให้บริการใช้เครื่องสแกน การยืม-คืน หนังสือ ห้องสมุดมีหนังสือมากมายสามารถหมุนเวียนกันอ่านภายในโรงเรียนได้ ห้องสมุด มีการจัดกิจกรรมดีๆ เพื่อส่งเสริมให้รักการอ่าน เช่น 10 นาทีมหัศจรรย์ สอนหนูให้รู้หนังสือ เป็นต้น”

“ห้องสมุด มีขนาดเล็ก คับแคบ มีนักเรียนเข้าใช้จำนวนมากในเวลาพร้อมกัน ทำให้เกิดเสียงดัง ไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ ห้องสมุดเปิด-ปิดเป็นเวลาไม่สามารถเข้าใช้ได้ตลอด เวลายืมหนังสือสามารถยืมได้แค่ครึ่งละหนึ่งเล่ม ที่นั่งในห้องสมุดก็มีจำนวนน้อยทำให้ไม่เพียงพอต่อจำนวนของนักเรียน”

4.1.1.4 การสนับสนุนของโรงเรียน มีผลการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“โรงเรียนมีการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนหลายประเภท ได้แก่ นักเรียนที่เรียนดี นักเรียนที่ยากจน นักเรียนที่ร่วมกิจกรรมเพื่อส่วนรวม นักเรียนที่สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน โดยจะมอบทุนการศึกษาให้กับนักเรียนในวันเด็ก และมีการมอบเกียรติบัตรให้กับนักเรียนที่แข่งขันชนะเลิศ ทักษะทางวิชาการและทางด้านกีฬา และนักเรียนที่มีจิตอาสาช่วยเหลือโรงเรียน นักเรียนที่เป็นสภานักเรียน และมีการกล่าวชมเชยหน้าเสาธงที่เป็นนักเรียนดี มีคุณธรรม สมควรเป็นแบบอย่างที่ดี และ ยังมีการสนับสนุนเงินรางวัลให้กับนักเรียนที่สอบ O-NET ได้คะแนนเต็ม 100 คะแนน”

“โรงเรียนให้ความสำคัญกับนักเรียนที่เรียนเก่ง สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนมาก แต่ไม่มีการให้กำลังใจเด็กที่เรียนอ่อน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ห้ามเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุผลเป็นสงวนเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ผลการศึกษาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการสอนของครู จำแนก 2 ประเด็นย่อย

จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2561 ที่ศึกษาต่อโรงเรียนเดิม จำนวน 30 คน จาก 6 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้ผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

4.1.2.1 พฤติกรรมของครู มีผลการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“ครูมีความเข้าใจนักเรียนแต่ละคนและรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูจะสอบถามนักเรียนที่มีปัญหาและช่วยแก้ไขปัญหานั้นเรียนเรียนและเรื่องครอบครัว ครูมีความสนใจและห่วงใยในการเรียนและความประพฤติของนักเรียน แนะนำเอาใจใส่ช่วยเหลือนักเรียน เป็นกันเองกับนักเรียน เพื่อให้เด็กมีความรู้สึกเปิดเผย ใจกว้างและเป็นที่ยอมรับ ครูคอยดูแลเอาใจใส่ในนักเรียนทั้งเรื่องระเบียบวินัย เรื่องการเรียน และเรื่องส่วนตัว ครู เป็นที่ยอมรับ ครูคอยดูแลเอาใจใส่ในนักเรียนทั้งเรื่องระเบียบวินัย เรื่องการเรียน และเรื่องส่วนตัว ครูมีความเคร่งครัดทั้งระเบียบวินัยและการเรียนการสอน ครูจะดูแลความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของเครื่องแต่งกายและทรงผม ครูจะสังเกตและคอยสอดส่องดูความประพฤติของนักเรียนเมื่อนักเรียนคนใดประพฤติไม่ดีครูมีการจัดกิจกรรมหรือเรียกมาพูดคุยเพื่อช่วยแนะนำแนวทางหรือแก้ปัญหาให้แก่เด็กนักเรียน ครูรับฟังความคิดเห็นและการแสดงออกของนักเรียน และจะคอยตักเตือนนักเรียนหากแสดงกริยาที่ไม่พึงประสงค์ ครูจะสอบถามนักเรียนทุกคนว่าจะไปศึกษาต่อที่ไหนเมื่อจบชั้นป.6 และครูจะแนะนำแนวทางการศึกษาต่อให้คำปรึกษาเรื่องการเรียนต่อให้กับนักเรียน”

“ครูเข้มงวดมากเกินไป ทำให้บางครั้งไม่กล้าที่จะถาม ครูมีการะงานหลายอย่างทำให้บางครั้งครูเข้าสอนช้า ไม่ตรงเวลา หรือบางครั้งอาจจะไม่ได้สอน บางครั้งครูก็ไม่รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ครูสนใจแต่นักเรียนที่เรียนดีมากกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน ถ้าครูไม่ไหนครูจะใช้คำพูดที่รุนแรงและจะลงโทษนักเรียน”

4.1.2.2 การสอนของครู มีผลการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“ครูมีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการสอน ครูมีการเกริ่นนำเข้าสู่บทเรียนโดยเล่าเรื่องหรือเล่าประสบการณ์เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดความสนใจในการเรียน ทำให้รู้สึกสนุกสนานและอยากเรียน ครูส่งเสริมให้ฝึกคิด ฝึกทำและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ครูจะไม่พูดคำว่า ไม่ถูกต้อง แต่จะใช้คำถามว่า ทำไมถึงคิดเช่นนั้น หรือใครมีความเห็นที่ต่างจากนี้บ้าง ครูมีการกระตุ้นนักเรียนโดยเคลื่อนไหวไปรอบๆห้อง เสียงของครูดังฟังชัด มีเสียงขึ้นลง ไม่ใช่เสียงเดียวในการสอน ครูมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ครูมีการวางแผนและจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของนักเรียน จัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วม นำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น ครูใช้สื่อการสอนที่หลากหลายตามเนื้อหาต่างๆ ครูใช้เทคนิคการสอนแบบแบ่งงานและการทำงานกลุ่ม ให้รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันและเน้นการฝึกการปฏิบัติและลงมือทำ ครูมีการประเมินการเรียนโดยการทดสอบอย่างต่อเนื่อง ทั้งทำแบบทดสอบ การสังเกต การตอบคำถามการนำเสนอชิ้นงาน และเสริมแรงให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ครูพูดชมเชยแก่นักเรียนที่ตั้งใจเรียน ทำงานสะอาดเรียบร้อย และส่งงานตรงเวลา”

“ครูสอนโดยการพูดอธิบายเป็นส่วนใหญ่ ไม่ค่อยมีกิจกรรมและไม่ค่อยมีสื่อประกอบการสอนทำให้บางครั้งรู้สึกเบื่อ ครูสั่งงานเยอะมากจนเกินไปและหลายวิชาพร้อมกันทำให้ทำงานส่งไม่ทัน ครูเข้มงวดกวัดขันในเรื่องการเรียนและระเบียบวินัยอยู่เสมอ”

4.1.3 ผลการศึกษาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2561 ที่ศึกษาต่อโรงเรียนเดิม จำนวน 30 คน จาก 6 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้ผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“ในห้องเรียนจะเลือกนั่งแถวหน้า ตั้งใจเรียนในห้องเรียนให้มากที่สุด ตั้งใจฟังเวลาที่ครูสอน ไม่พูดคุยกับเพื่อนเวลาที่ครูสอน ถ้าไม่เข้าใจจะรีบถามทันทีหรือถามเพื่อนที่เข้าใจให้อธิบายให้ฟัง แล้วจดบันทึกลงในสมุด ใช้สมุดโน้ตจดบันทึกการบ้านในแต่ละวันและจัดตารางสอนทุกวัน ทำการบ้านส่งครูด้วยตนเองหากไม่เข้าใจจะไปปรึกษาพ่อแม่หรือผู้รู้ ทำงานที่ได้รับมอบหมายส่งครบและตรงเวลาทั้งงานกลุ่มและงานเดี่ยว พักกลางวันเข้าห้องสมุดอ่านหนังสือกับเพื่อนๆ หลังเลิกเรียนเรียนพิเศษที่โรงเรียนทุกวัน กลับบ้านอ่านทบทวนเนื้อหาที่เรียนในแต่ละวันสม่ำเสมอและฝึกทำข้อสอบเพื่อเตรียมสอบทุกวัน”

“ไม่มีเป้าหมายในการเรียน ยังไม่รู้ว่าเรียนจบชั้น ป.6 แล้วจะไปเรียนต่อที่ไหน ขึ้นอยู่กับผู้ปกครองว่าจะให้เรียนต่อที่ใด และยังไม่รู้ว่าตัวเองถนัดด้านใดหรืออยากเป็นอะไร”

4.1.4 ผลการศึกษาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2561 ที่ศึกษาต่อโรงเรียนเดิม จำนวน 30 คน จาก 6 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้ผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“ผู้ปกครองจะขับรถไปส่งที่โรงเรียนทุกวันก่อนไปทำงาน ผู้ปกครองให้เงินมาใช้จ่ายเพียงพอในแต่ละวันและบางวันถ้ามีเงินเหลือก็จะเก็บ หลังเลิกเรียนผู้ปกครองจะมารับที่โรงเรียนทุกวัน ตอนเย็นหลังจากกินข้าวเย็นผู้ปกครองจะสอบถามเรื่องการเรียน เรื่องเพื่อนอยู่เสมอมว่ามีการบ้านไหม มีวิชาอะไรบ้าง วันนี้เรียนเรื่องอะไร เพื่อนที่โรงเรียนเป็นอย่างไร และให้อาหนังส์มาอ่านให้ฟังทุกคืนก่อนเข้านอนและท่องสูตรคูณให้ฟัง บางครั้งถ้าทำการบ้านไม่ได้ผู้ปกครองจะสอนและอธิบายให้ฟัง แต่บางครั้งถ้าผู้ปกครองสอนไม่ได้พี่ที่อยู่ใกล้บ้านจะมาช่วยสอนให้ ในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ผู้ปกครองจะให้ไปเรียนพิเศษ และให้ทำกิจกรรมเสริมในเวลาว่างไปเรียนร้องเพลง เล่นดนตรี ผู้ปกครองจะให้คำปรึกษาและคอยสนับสนุนให้แข่งขันทักษะทางวิชาการในโรงเรียน คอยพูดให้กำลังใจ และกล่าวชื่นชมทุกครั้งเมื่อแข่งขันชนะ”

“ผู้ปกครองไม่มีเวลาต้องออกไปทำงานแต่เช้า กลับถึงบ้านก็ค่ำ พักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง ได้แก่ ตา ยาย ลุง ป้า และน้า ผู้ปกครองความรู้ไม่สามารสอนการบ้านได้ ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ นักเรียนต้องกินข้าวโรงเรียน ไม่มีเงินซื้ออุปกรณ์ทำงานส่งครู”

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

จากผลการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์แบบอุปนัย โดยสามารถสร้างข้อสรุปโดยจำแนกเป็นปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลการวิเคราะห์ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

ด้านที่ 1 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน	
ประเด็นที่ 1 ห้องเรียน	
ข้อมูลที่เป็นปัจจัยส่งเสริม	ข้อมูลที่เป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
<ol style="list-style-type: none"> 1. ห้องเรียนสะอาด เป็นระเบียบ 2. ห้องเรียนจัดตกแต่งห้องสวยงาม 3. ห้องเรียนมีจำนวนโต๊ะและเก้าอี้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน 4. ห้องเรียนอากาศถ่ายเทสะดวก 5. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ 6. ห้องเรียนมีการจัดบอร์ดความรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ 7. ห้องเรียนมีอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนหลากหลาย 8. ภายในห้องเรียนมีการจัดมุมต่างๆ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. โต๊ะเรียนมีรอยขีดเขียน 2. มุมขยะสกปรก 3. บอร์ดให้ความรู้เก่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลง 4. ห้องเรียนมีเสียงดังรบกวนจากสภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียน
ประเด็นที่ 2 ห้องปฏิบัติการ ห้องคอมพิวเตอร์	
<ol style="list-style-type: none"> 1. ห้องปฏิบัติการมีวัสดุ อุปกรณ์การทดลองครบและทันสมัย 2. ห้องปฏิบัติการมีแหล่งเรียนรู้ในการเรียนการสอนมากมาย 3. ห้องคอมพิวเตอร์สามารถเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ตได้ 4. ห้องคอมพิวเตอร์มีจอโปรเจคเตอร์ในการช่วยประกอบการเรียนการสอน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ห้องปฏิบัติการมีวัสดุ อุปกรณ์การทดลองไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน 2. นักเรียนได้ใช้ห้องปฏิบัติการจำนวนน้อยครั้งต่อสัปดาห์ 3. ระบบอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร เมื่อมีการใช้งานพร้อมกันหลายเครื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็นที่ 3 ห้องสมุดและป้ายนิเทศ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. ห้องสมุดมีอากาศเย็นสบาย 2. ห้องสมุดมีบรรยากาศเงียบสงบ 3. ห้องสมุดมีการจัดตกแต่งห้องสวยงาม 4. ห้องสมุดมีหนังสือเพียงพอ 5. ห้องสมุดมีบอร์ดให้ความรู้เรื่องต่างๆ นอกเหนือจากในห้องเรียน 6. ห้องสมุดมีหนังสือหลากหลายประเภท 7. ห้องสมุดมีบริการยืม-คืนหนังสือ 8. ห้องสมุดมีกิจกรรมส่งเสริมรักการอ่าน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ห้องสมุดมีขนาดเล็ก ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน 2. ห้องสมุดมีการเปิด-ปิดเป็นเวลาในการเข้าใช้ 3. ที่นั่งไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่เข้าใช้
ประเด็นที่ 4 การสนับสนุนของโรงเรียน	
<ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเรียนมีการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน 2. โรงเรียนมีการมอบเกียรติบัตรให้กับนักเรียนที่สร้างชื่อเสียง 3. โรงเรียนมีการสนับสนุนเงินรางวัลให้กับนักเรียนที่สอบ O-NET เต็ม 100 คะแนน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเรียนให้ความสำคัญกับนักเรียนไม่เท่าเทียมกัน
ด้านที่ 2 พฤติกรรมการสอนของครู	
ประเด็นที่ 1 พฤติกรรมของครู	
ข้อมูลที่เป็นปัจจัยส่งเสริม	ข้อมูลที่เป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. ครูมีความสนใจและเอาใจใส่นักเรียน 3. ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียน 4. ครูรับฟังความคิดเห็นและการแสดงออกของนักเรียน 5. ครูแนะแนวทางการศึกษาต่อให้กับนักเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูเข้มงวดมากเกินไป 2. ครูมีภาระงานหลายอย่าง 3. ครูลงโทษนักเรียนที่ทำความผิด
ประเด็นที่ 2 การสอนของครู	
<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูมีความตั้งใจในการสอน 2. ครูมีความกระตือรือร้นในการสอน 3. ครูส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิด ฝึกทำและแก้ปัญหาด้วยตนเอง 4. ครูมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า 5. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง 6. ครูใช้สื่อการสอนที่หลากหลายงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า 7. ครูใช้เทคนิคการสอนแบบการทำงานกลุ่ม 8. ครูมีการประเมินการเรียนอย่างต่อเนื่อง 9. ครูมีการเสริมแรงทางบวก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสอนโดยวิธีการบรรยายเป็นหลัก 2. ครูสั่งงานมากจนเกินไป

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ด้านที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อมูลที่เป็นปัจจัยส่งเสริม	ข้อมูลที่เป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
<ol style="list-style-type: none"> ตั้งใจเรียนในห้องเรียน เลือกนั่งบริเวณด้านหน้า จัดบ้านที่ทำการบ้านในแต่ละวันและจัดตารางสอนทุกวัน ทำการบ้านส่งครูด้วยตนเอง ทำงานที่ได้รับมอบหมายครบและส่งตรงเวลา เข้าห้องสมุดอ่านหนังสือ เรียนพิเศษหลังเลิกเรียน อ่านทบทวนเนื้อหาที่เรียนในแต่ละวันสม่ำเสมอ ฝึกทำข้อสอบเพื่อเตรียมตัวสอบ 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนไม่มีเป้าหมายในการเรียน นักเรียนไม่รู้ว่าตัวเองถนัดด้านใดหรืออยากเป็นอะไร

ด้านที่ 4 การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อมูลที่เป็นปัจจัยส่งเสริม	ข้อมูลที่เป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
<ol style="list-style-type: none"> ผู้ปกครองเดินทางไปส่งที่โรงเรียนด้วยตนเอง ผู้ปกครองให้เงินมาใช้จ่ายเพียงพอ ผู้ปกครองสอบถามเรื่องการเรียนรู้เสมอ ผู้ปกครองสนับสนุนในการแข่งขันทักษะทางวิชาการ ผู้ปกครองแนะแนวทางการศึกษาต่อ 	<ol style="list-style-type: none"> ผู้ปกครองไม่มีเวลา ผู้ปกครองมีความรู้่น้อย ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ นักเรียนไม่ได้อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทำวิจัยโดยสรุปเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Resesearch) โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อศึกษาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

5.1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการทดสอบทางการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2561 ที่ศึกษาต่อโรงเรียนเดิม จำนวน 30 คน จาก 6 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ประกอบด้วยประเด็นย่อย ได้แก่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด และการสนับสนุนของโรงเรียน 2) พฤติกรรมการสอนของครู ประกอบด้วยประเด็นย่อย ได้แก่ พฤติกรรมของครู และการสอนของครู 3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ประกอบด้วยประเด็นย่อย ได้แก่ พฤติกรรมของนักเรียน 4) การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง ประกอบด้วยประเด็นย่อย ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครอง

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บันทึกเสนอให้งานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยถึงผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้ นำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

จากนั้นทำการนัดหมาย วัน เวลา กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์และบันทึกเทปด้วยตนเอง

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์หาสาเหตุโดยใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) เป็นการตีความสร้างข้อสรุป เพื่อหาปัจจัยที่ส่งเสริมและที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

5.1.6 ผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมประกอบด้วย 4 ด้าน จากผลการสัมภาษณ์สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ดังนี้

ปัจจัยส่งเสริม

1. ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

ห้องเรียนสะอาด มีการจัดตกแต่งห้องสวยงาม มีการจัดบอร์ดให้ความรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ห้องเรียนมีจำนวนโต๊ะและเก้าอี้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ห้องเรียนมีบรรยากาศน่าเรียน มีอากาศถ่ายเทสะดวก มีลมพัดผ่าน มีแสงสว่างเพียงพอ ห้องเรียนมีความสะอาดสบาย มีอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนหลากหลาย ภายในห้องเรียนมีการจัดมุมต่างๆ ห้องปฏิบัติการ มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือการทดลองที่ครบและทันสมัย สามารถใช้ทดลองได้จริง ห้องปฏิบัติการมีทีวี เครื่องฉาย ในการใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนในการอธิบายเพิ่มเติมและให้เห็นภาพชัดเจน ห้องวิทยาศาสตร์มีแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอนมากมาย ห้องคอมพิวเตอร์ มีเครื่องปรับอากาศ อากาศเย็นสบาย มีแสงสว่างเพียงพอ มีเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงพอสำหรับนักเรียน มีอินเทอร์เน็ตสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตใช้ในการค้นคว้าหาความรู้และใช้ในการตรวจสอบผ่านทางเว็บไซต์ ห้องสมุด มีอากาศเย็นสบาย เงียบสงบเหมาะแก่การอ่านหนังสือ มีมุมต่างๆให้นั่งอ่านหนังสือตามอัธยาศัย มีการจัดตกแต่งห้องด้วยดอกไม้ รูปภาพ บทกลอน และหนังสือใหม่ที่น่าสนใจ มีบอร์ดให้ความรู้เรื่องต่างๆที่นอกเหนือจากในห้องเรียน ห้องสมุดมีบริการยืมหนังสือสามารถยืมกลับไปอ่านที่บ้านได้ ห้องสมุดมีการจัดกิจกรรมดีๆเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่าน โรงเรียนมีการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนหลายประเภท และมีการมอบเกียรติบัตรให้กับนักเรียนที่แข่งขันชนะเลิศทักษะทางวิชาการและทางด้านกีฬาและนักเรียนที่มีจิตอาสาช่วยเหลือโรงเรียน และยังมีการสนับสนุนเงินรางวัลให้กับนักเรียนที่สอบ O-NET ได้คะแนนเต็ม 100 คะแนน

2. ด้านพฤติกรรมการสอนของครู

พฤติกรรมของครู ครูมีความเข้าใจนักเรียนแต่ละคนและรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูมีความสนใจและห่วงใยในการเรียนและความประพฤติของนักเรียน แนะนำเอาใจใส่ช่วยเหลือนักเรียน เป็นกันเองกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกเปิดเผย ไว้วางใจและเป็นที่ยอมรับ ครูคอยดูแลเอาใจใส่นักเรียนทั้งเรื่องระเบียบวินัย เรื่องการเรียน และเรื่องส่วนตัว ครูรับฟังความคิดเห็นและการแสดงออกของนักเรียน และจะคอยตักเตือนนักเรียนหากแสดงกริยาที่ไม่พึงประสงค์ และครูจะแนะแนวทางการศึกษาต่อให้คำปรึกษาเรื่องการเรียนต่อให้กับนักเรียน การสอนของครู ครูมีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการสอน ครูมีการเกริ่นนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน รู้สึกสนุกสนาน ครูส่งเสริมให้นักเรียนฝึกคิด ฝึกทำและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ครูมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ครูมีการวางแผนและจัดสิ่งแวดล้อมใน

ห้องเรียนที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของนักเรียน จัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วม นำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น ครูใช้สื่อการสอนที่หลากหลายตามเนื้อหาต่างๆ ครูมีการประเมินการเรียนรู้โดยการทดสอบอย่างต่อเนื่อง และเสริมแรงให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

3. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

พฤติกรรมของนักเรียน ในห้องเรียนเลือกนั่งแถวหน้า ตั้งใจเรียนในห้องเรียนให้มากที่สุด ตั้งใจฟังเวลาที่ครูสอน ถ้าไม่เข้าใจจะรีบถามทันทีหรือถามเพื่อนที่เข้าใจให้อธิบายให้ฟัง แล้วจดบันทึกลงในสมุด หากไม่เข้าใจจะไปปรึกษาพ่อแม่หรือผู้รู้ ทำงานที่ได้รับมอบหมายส่งครบและตรงเวลา พักกลางวันเข้าห้องสมุดอ่านหนังสือ กลับบ้านอ่านทบทวนเนื้อหาที่เรียนในแต่ละวันสม่ำเสมอและฝึกทำข้อสอบเพื่อเตรียมสอบทุกวัน

4. ด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

การสนับสนุนของผู้ปกครอง ผู้ปกครองขับรถไปส่งที่โรงเรียน ผู้ปกครองให้เงินมาใช้จ่ายเพียงพอบ้างวันก็เหลือเก็บ ตอนเย็นผู้ปกครองจะสอบถามเรื่องการเรียน เรื่องเพื่อนๆ อยู่เสมอ และให้อ่านหนังสือมาอ่านให้ฟังทุกคืนก่อนเข้านอนและท่องสูตรคูณให้ฟัง บางครั้งถ้าทำการบ้านไม่ได้ผู้ปกครองจะสอนและอธิบายให้ฟัง ในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ผู้ปกครองจะพาไปเรียนพิเศษ และให้ทำกิจกรรมเสริมในเวลาว่างไปเรียนร้องเพลง เล่นดนตรี ผู้ปกครองจะแนะนำแนวทางให้คำปรึกษาสนับสนุนให้แข่งขันทักษะทางวิชาการในโรงเรียน พูดให้กำลังใจ และกล่าวชื่นชมทุกครั้ง

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค

1. ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

ห้องเรียนส่วนใหญ่ไม่สะอาด พื้นห้องเรียนเป็นคราบดำจากฝุ่น โต๊ะไม่สะอาดมีรอยขีดเขียนบริเวณ โต๊ะ มุมขยะสกปรกบางครั้งส่งกลิ่นรบกวน บอร์ดให้ความรู้เก่าและไม่มีการเปลี่ยนแปลง และห้องเรียนมีเสียงดังรบกวนจากสภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียน ได้แก่ การสัญจรของรถ เรือ รถไฟ และเครื่องบิน ห้องปฏิบัติการมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือการทดลองบางอย่างเก่าและไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ได้เรียนในห้องปฏิบัติการน้อยเกินไปเพียงสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ห้องคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตช้า เพราะใช้พร้อมกันหลายเครื่อง โรงเรียนให้ความสำคัญกับนักเรียนที่เรียนเก่ง สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนมาก แต่ไม่มีการให้กำลังใจเด็กที่เรียนอ่อน

2. ด้านพฤติกรรมการสอนของครู

ครูเข้มงวดมากเกินไป ทำให้บางครั้งไม่กล้าที่จะถาม ครูมีภาระงานหลายอย่างทำให้บางครั้งครูเข้าสอนช้า ไม่ตรงเวลา หรือบางครั้งอาจจะไม่ได้สอน บางครั้งครูก็ไม่รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ครูสนใจแต่นักเรียนที่เรียนดีมากกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน ถ้าครูไม่ใคร่จะใช้คำพูดที่รุนแรงและจะลงโทษนักเรียน ครูสอนโดยการพูดอธิบายเป็นส่วนใหญ่ ไม่ค่อยมีกิจกรรมและไม่ค่อยมีสื่อประกอบการสอนทำให้บางครั้งรู้สึกเบื่อ ครูสั่งงานเยอะมากจนเกินไปและหลายวิชาพร้อมกันทำให้ทำงานส่งไม่ทัน ครูเข้มงวดกวดขันในเรื่องการเรียนและระเบียบวินัยอยู่เสมอ

3. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีเป้าหมายในการเรียน ไม่ว่าจะเรียนจบชั้น ป.6 แล้วจะไปเรียนต่อที่ไหน ขึ้นอยู่กับผู้ปกครองว่าจะให้เรียนต่อที่ใด นักเรียนยังไม่รู้ว่าตัวเองถนัดด้านใดหรืออยากเป็นอะไร

4. ด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่มีเวลาต้องออกไปทำงานแต่เช้า กลับถึงบ้านค่ำ นักเรียนอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง ได้แก่ ตา ยาย ลุง ป้า และน้า ผู้ปกครองมีความรู้ไม่เพียงพอในการสอนที่บ้านได้ ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ นักเรียนต้องกินข้าวโรงเรียน และไม่มีเงินซื้ออุปกรณ์ทำงานส่งครู

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร คือ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน พฤติกรรมการสอนของครู แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน และการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

5.2.1.1 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน

ปัจจัยส่งเสริมด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่จะสนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อันได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน ในห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด และบริเวณอาคารสถานที่ที่มีความปลอดภัยในการเรียน จัดสภาพแวดล้อมให้มีบรรยากาศที่ดี มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม สะอาดร่มรื่น เอื้ออำนวยและคำนึงถึงประโยชน์การใช้สอยที่คุ้มค่า เป็นส่วนสนับสนุนที่สำคัญต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียน ซึ่งการมีห้องเรียนที่มีอุปกรณ์ครบถ้วน มีห้องสมุดที่มีหนังสือให้บริการที่หลากหลาย มีห้องปฏิบัติการในการเรียนรู้ที่เหมาะสม และการได้พักผ่อนหย่อนใจกับบริเวณรอบโรงเรียนด้วยความปลอดภัย จะช่วยให้นักเรียนสามารถดึงศักยภาพของตนเองและมุ่งมั่นในการศึกษาหาความรู้ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการของผู้เรียนอย่างรอบด้าน สอดคล้องกับ สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์ (2545 : 9) ที่ได้เสนอแนวคิดในเรื่องอาคารเรื่องว่าเป็นส่วนสำคัญในการเรียนการสอนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน และจะช่วยให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัดสร้างอาคารควรคำนึงถึงประโยชน์ที่มีต่อการเรียนการสอน และเกิดประโยชน์ใช้สอยมากที่สุด และวชิราภรณ์ คำคล้าย (2551 : 30) ที่กล่าวถึงการจัดการสภาพการเรียนรู้ในส่วนบริเวณสถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ อาคารเรียน ห้องเรียน บรรยากาศโดยรอบ สะอาด สวยงาม มีระเบียบ ปลอดภัย และมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น การจัดโต๊ะ เก้าอี้ การจัดมุมวิชาการต่างๆ ความเป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งเป็นสภาพที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน ทำให้นักเรียนสบายใจ มีความสุข ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียน ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน อาจเนื่องจากสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีมลพิษทางอากาศ เสียง ควัน ฝุ่นละออง แสงสว่าง และอากาศไม่เหมาะสม อาจเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับบอร์พันธ์ ประสิทธิ์รัตน์ (2545 : 27-59) ที่พบว่า การให้แสงสว่างในห้องเรียนที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนคลายความเมื่อยล้าของสายตา นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาด้วย และพรพจน์ พจน์พัฒนาผล (2548 : 41) ที่พบว่า ห้องเรียนที่ถูกสุขลักษณะประกอบด้วย อากาศที่ถ่ายเทได้ดี แสงสว่างพอเหมาะ ปราศจากสิ่งรบกวน เช่น เสียง ควัน ฝุ่น จะเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

5.2.1.2 พฤติกรรมการสอนของครู

ปัจจัยส่งเสริมด้านพฤติกรรมการสอนของครูที่จะสนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อันได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครูในขณะที่ทำการสอนแต่ละครั้ง ด้วยการใช้เทคนิคและวิธีการสอนอย่างหลากหลาย เป็นการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้คิดค้นคว้าและสร้างความรู้ด้วยตนเอง ให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน เป็นการเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดข้อมูลความรู้มาเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดมากที่สุดและเกิดผลดีที่สุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของจรรุณันท์ โพธิ์ทอง (2552 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน ซึ่งเริ่มตั้งแต่การ

เตรียมตัวก่อนเข้าสอน ต้องมีการวางแผนการสอนว่าจะสอนอย่างไร มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดี เลือกรูปแบบการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนและธรรมชาติของวิชาที่จะเรียน ตลอดจนมีหน้าที่ในการวัดและ ประเมินผลนักเรียนว่าควรจะมีการวัดและประเมินผลอย่างไร ใช้วิธีการใดและเครื่องมืออะไรถึงจะเหมาะสม และนักเรียนสามารถผ่านเกณฑ์ที่กำหนดได้ นอกจากนี้ครูยังมีบทบาทหน้าที่ที่อบรมนิสิตนักเรียนให้มี คุณธรรมและจริยธรรม สอดคล้องกับแนวคิดของจักรแก้ว นามเมือง (2554 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูจะมุ่งเน้น การสอนที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ครบทั้งความรู้ ทักษะ และทัศนคติ โดยอาศัยการจัดการกิจกรรมการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์แก่ผู้เรียน และ ระยะเวลาปฏิบัติงานของครู เป็นปัจจัยส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากการเป็นครูเป็นเวลานานๆย่อมทำให้มีทักษะการสอนที่คล่องแคล่วชำนาญกว่าครูที่เพิ่งมาปฏิบัติงาน สอน

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านพฤติกรรมการสอนของครู อาจเนื่องจากการสอนของครูจะมุ่งเน้นการ ท่องจำในแบบเรียนเพื่อใช้ในการทดสอบมากกว่าการเน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดดังที่ ไพโรจน์ กลั่นกุหลาบ (2542: 144) ได้กล่าวว่า การสอนทักษะการคิดของครูในโรงเรียนส่วนมากยังใช้วิธีการท่องจำ ซึ่งเป็นวิธีแบบเก่าที่ครู ค้นเคยจนเกิดความเคยชินและคิดว่าเป็นวิธีที่ดีมีประสิทธิภาพ และการสอนแบบเก่าทำให้นักเรียนไม่สามารถ แก้ปัญหาได้ และสุวิมล ว่องวาณิชและคณะ (2543: 56) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนของครู ยังไม่ เป็นไปตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาด้านผู้เรียนให้เกิดทักษะการคิด ครูขาดความรู้และทักษะในการจัดการ เรียนการสอน นอกจากนี้ภาระงานการสอนของครูมีมาก ทำให้ครูผู้สอนมุ่งสอนแต่เนื้อหาในบทเรียนให้จบ บทเรียนทันเวลาที่กำหนดในแต่ละภาคเรียน จึงเป็นสาเหตุให้ครูผู้สอนบางส่วนขาดการวิเคราะห์หลักสูตรสู่การ จัดแผนการสอน ขาดการบันทึกหลังสอน ครูยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ครูมีภาระงานเพิ่มขึ้น เปลี่ยนครู บ่อย การสอนของครูยังขาดการกระตุ้นเร้าความสนใจของนักเรียน จึงเป็นสาเหตุให้การสอนของครูไม่มีการ พัฒนา ดังที่ วิทยากร เชียงกุล (2544 : 87) กล่าวว่า ครูมีภาระการสอนมาก ครูจึงมีความสนใจที่จะเรียนรู้และ พัฒนาตนเองต่ำและครูส่วนใหญ่ไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

5.2.1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

ปัจจัยส่งเสริมด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่จะสนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อันได้แก่ พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน เป็นปัจจัยที่ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดี มีการวางแผนการเรียน และปฏิบัติตนเพื่อ ก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการเรียน พฤติกรรมการเรียนที่ดี ได้แก่ รู้จักวางแผนการเรียนล่วงหน้า สนใจและ ตั้งใจเรียน ทบทวนบทเรียน ค้นคว้าหาความรู้อย่าง สม่าเสมอ ทำการบ้าน หรืองานที่ครูมอบหมายให้เสร็จตาม กำหนด และการเตรียมตัวในการสอบ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีด้วย ซึ่ง Maddox (1965) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของพฤติกรรมการเรียนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับ ความสามารถของบุคคล และขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย พฤติกรรมเรียนหรือวิธีเรียนที่มี ประสิทธิภาพนั้น เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่เรียน ดินนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก แต่ต้องเป็นคนที่ต้องรู้จักใช้เวลา ต้องรู้จักวิธีเรียน วิธี ทำงานให้ได้ผลดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวรณีย์ อึ้งสิทธิพูนพร (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย พบว่า นิสิตทางการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยมี ความสัมพันธ์เป็นบวกสอดคล้องกับความคิดของจิระภา จันทรวงศ์ (2549 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า พฤติกรรม ในการเรียนที่ประพฤติปฏิบัติประจำจนเป็นนิสัย เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน อาจเนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบัน นักเรียนใช้เวลาส่วนมากไปกับการใช้เทคโนโลยี สื่อ อินเทอร์เน็ต ส่งผลให้นักเรียนส่วนมากจะสืบค้นข้อมูล สำหรับการเรียนการสอนผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ แท็บเล็ต หรือคอมพิวเตอร์ที่บ้าน (ปิยวัฒน์ เกตุวงศา และศุทธิดา ชนวนวัน .2558 : 21) การติดอินเทอร์เน็ต สื่อและสังคมออนไลน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ลดกิจกรรมอื่นๆในชีวิตลง ปฏิเสธที่จะใช้เวลาไปกับกิจกรรมอื่นที่จะส่งผลกระทบต่อเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะ เป็นเวลาเรียน กิจกรรมทางสังคม การเปลี่ยนแปลงเวลานอน ไม่สนใจสุขภาพ ละทิ้งครอบครัว เพื่อนฝูง และสิ่งแวดล้อมรอบข้าง และเนื่องจากนักเรียนไม่มีความกระตือรือร้นที่จะเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ไม่พยายามหาวิธีต่างๆเพื่อแก้ไขปัญหาโดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่ทำให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพื่อให้บรรลุ มาตรฐานที่ตนตั้งไว้ มีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จ สอดคล้องกับทฤษฎีของ Atkinson (1964) กล่าวว่า แรงจูงใจที่สำคัญ 2 แห่งคือความหวังที่จะประสบความสำเร็จ (Hope for Success) และการกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure) หากนักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากก็ย่อมจะส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในระดับที่คาดหวัง

5.2.2.2 การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

ปัจจัยส่งเสริมด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครองที่จะสนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) อันได้แก่ นักเรียนได้รับความรักความห่วงใย การดูแล เอาใจใส่ ในเรื่องส่วนตัวและเรื่องเรียน เรื่องค่าใช้จ่ายในการมาเรียนในแต่ละวัน การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนหรือการให้การสนับสนุนเรื่องอุปกรณ์การเรียน การสนับสนุนในด้านการหาความรู้เพิ่มเติมนอกจากบทเรียน ทั้งการให้กำลังใจ และการไว้วางใจในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ ดังนั้นเมื่อโรงเรียนมีการติดต่อสื่อสารมายังผู้ปกครอง โดยขอความร่วมมือหรือความคิดเห็นใด ก็มักได้รับการตอบสนองด้วยดีในด้านที่ตนเองมีความสามารถที่จะสนับสนุนได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นผลต่อความร่วมมือในการที่จะร่วมพัฒนาบุตรหลานต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2544 : 20) ที่พบว่า การที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับโรงเรียนทำให้เด็กมีความสุข อบอุ่น ปลอดภัย มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ มีความพร้อมและความสามารถทางสติปัญญา สามารถพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อผู้ปกครอง ครู และโรงเรียน จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานก็จะดีขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจตุพร วงศ์ไชย (2557 : บทคัดย่อ) พบว่า การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ผลงานวิจัยของ จารุพันธ์ โพธิ์ทอง (2552 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคะแนน O-NET อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 เพื่อให้คะแนนการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาตินั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น ผู้ปกครองควรช่วยเหลือด้านการเรียน ดูแลเอาใจใส่ สนับสนุนการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน เช่น การจัดหาหนังสือ อุปกรณ์การเรียน สื่อการเรียนรู้ และจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง อาจเนื่องจากผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างและเป็นแม่บ้าน มีส่วนน้อยมากที่มีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และระดับการศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ดังนั้นผู้ปกครองที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน เช่น อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้ครอบครัวต่อเดือนต่างกันจะมีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้ความรู้ผู้ปกครองภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Udompornwivat (2001: Abstract) ผู้ปกครองนักเรียนมีการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์แก่นักเรียนที่บ้าน ภาพรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 ให้กำลังใจและเสริมแรง เช่น แสดงความชื่นชม ยินดี เมื่อ

นักเรียนประพฤติสิ่งที่ดีงาม อันดับที่ 2 ให้โอกาสนักเรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนใจ อันดับที่ 3 ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรักสามัคคีกับกลุ่มเพื่อน และอันดับที่ 4 มีเวลาว่างให้กับนักเรียนเสมอเมื่อนักเรียนต้องการได้รับคำปรึกษา และจากการทดสอบสมมติฐานยังพบอีกว่า ผู้ปกครองที่มีภูมิหลังต่างกัน เช่น อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้ครอบครัวต่อเดือน ยังมีระดับการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพแก่นักเรียนที่บ้านมากทุกด้านอีกด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยส่งเสริมผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร คือ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน พฤติกรรมการสอนของครู แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน และการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง ดังนั้นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ควรจะสนับสนุนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และจัดประสบการณ์ในการเรียนการสอนที่ดีและทำให้นักเรียนดำเนินชีวิตอยู่ในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุข ปลอดภัย มีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงนักเรียนเป็นสำคัญ ใช้วิธีการสอน และใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย นำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ และเรียนรู้ด้วยความสุข ใช้ชีวิตและประเมินผลให้เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน ตลอดจนคอยแนะนำ ให้คำปรึกษาทั้งในและนอกเวลาเรียน และควรให้ความสำคัญกับนักเรียนในการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนและการทำงาน ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน

5.3.1.2 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร คือ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน และการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง ดังนั้นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ควรจะให้ครูผู้สอนเป็นผู้จัดประสบการณ์ให้นักเรียนประสบความสำเร็จ บทเรียนที่เรียนไม่ยากจนเกินไป ทำให้นักเรียนรู้สึกมีโอกาสสำเร็จได้ โดยครูใช้วิธีแบ่งงานหรือบทเรียนออกเป็นตอนหรือเป็นหน่วย และให้ฝึกหัดทำทีละหน่วยเมื่อสำเร็จขั้นตอนนี้แล้วจึงฝึกขั้นต่อไป วิธีนี้นักเรียนจะไม่เกิดความรู้สึกว่างงานยากหรือซับซ้อนและครูควรคอยดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษาและชี้แนะช่องทางที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานได้สำเร็จลุล่วง และควรจะให้ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ควรคอยให้กำลังใจ สอบถามปัญหา ดูแลสอดส่องพฤติกรรม และร่วมกับนักเรียนในการส่งเสริมหรือแก้ปัญหา ผู้ปกครองควรส่งเสริมด้านการเรียนของนักเรียนอย่างเต็มความสามารถ เพื่อทำให้นักเรียนสามารถเรียนได้อย่างเต็มที่ และมีความสุขในการเรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เพื่อเพิ่มคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

5.3.2.2 ควรมีการพัฒนารูปแบบการสอนของครู เพื่อเพิ่มคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

5.3.2.3 ควรมีการศึกษาแนวทางการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน เพื่อเพิ่มคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

5.3.2.4 ควรมีการศึกษาแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง เพื่อเพิ่มคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2553. **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ** : กรุงเทพฯ. พริกหวานกราฟฟิค.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2554. **แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551** : กรุงเทพฯ. ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กอบชัย โปธินาแค. 2546. “การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ”. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จตุพร วงศ์ไชย. 2556. “ปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

จารุณันท์ โพธิ์ทอง. 2554. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2”. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จักรแก้ว นามเมือง. จิตวิทยาสำหรับครู. พะเยา : โรงพิมพ์เจริญอักษร, 2554. บุคลิกภาพของครูที่ดีและ ลักษณะการสอนที่ดี ตามทัศนะของนิสิตหลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิต วิชาศึกษาศาสตร์. พะเยา : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตพะเยา. 2551.

จินดา ทับจิ้น. 2546. “พฤติกรรมการสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร”. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จีระภา จันทระนิษฐ์. (2549) ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2. สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง:กรุงเทพฯ.

ชุตินกร ธนาวัฒน์กร. 2543. “การศึกษาบุคลิกภาพตามแนวทฤษฎีจิตวิเคราะห์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ฐิตียา เง่าสารี. 2554. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) วิชา วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ทรงศนีย์ วรารักษ์. 2554. “การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ”. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทัศนากแก้วพลอย. 2544. **กระบวนการจัดประสบการณ์พัฒนาการเรียนรู้เด็กปฐมวัย**. ลพบุรี : สถาบันราช ภัฏเทพสตรี.

- นัยนา จันตะเสน. 2547. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดนครพนม : การวิเคราะห์หุระดับ = Multi-level analysis”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เนาวรัตน์ สุวรรณภักดี. 2547. “การเปรียบเทียบผลการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยใช้บทบาทสมมติกับวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของวัยรุ่นชายในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชน บ้านอุเบกขา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยวัฒน์ เกตุวงศา และศุทธิดา ชนวนวัน. 2558. **ความหลากหลายทางคุณลักษณะทางพฤติกรรม**. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประสงค์ วงศาโรจน์. 2551. “สภาพแวดล้อมวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดสมุทรสาครในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพจน์ พจน์พัฒนาผล. 2548. “การจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนวัดเทพนิมิต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1” วิทยานิพนธ์ การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดเลย : การวิเคราะห์เชิงสาเหตุหุระดับโดยใช้โมเดลระดับลดหลั่นเชิงเส้น” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษามหาวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรรณี ชูทัยเจนจิต. 2545. **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : เสริมสินพริมเพรส ชิสเต็ม.
- พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตโต). 2540. **พุทธธรรม :ฉบับปรับปรุงและขยายความ**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เพราพรรณ เป็เลียนภู. 2542. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ. (2542). การนิเทศการศึกษา : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราตรีระวงค์. (2548). การศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วชิราพร มหาวงศนันท์. 2546. “การสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดของครูผู้สอน วิชาวิทยาศาสตร์ สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วชิราภรณ์ คำคล้าย (2551). การจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ อั้งลธิพิพนพร. 2544. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วาริ ลิมเส็ง. 2550. “สภาพและความต้องการพัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนในเขตตรวจราชการที่ 3”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิชาญ สุวรรณวงษ์. 2545. “การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 2 ตามการรับรู้ของครู”.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

วชิราภรณ์ คำคล้าย (2551). การจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

วรรณิ อึ้งสิทธิพูนพร. 2544. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วาริ ลี้มเส็ง. 2550. “สภาพและความต้องการพัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนในเขตตรวจราชการที่ 3”.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิชาญ สุวรรณวงษ์. 2545. “การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 2 ตามการรับรู้ของครู”.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิทยากร เชียงกูล. (2544). รายงานสภาวะการศึกษาไทย 2543/2544. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

วิวรรณ สารกิจปรีชา. 2554. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ปกครองกับพฤติกรรมการมี
ส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลก๊กไก่อเขตคลองเตย
กรุงเทพมหานคร”. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

วิวัตร พงษ์สุภา. 2544. “การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา”.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศศิธร สุรียา. 2551. “ปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3”.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิรินันท์ วรรัตนกิจ. 2545. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบต่อตนเอง
และส่วนรวม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีใช้วิเคราะห์แบบสหสัมพันธ์คาโนนิคอล”.
ปริญญาวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนคริน
วิโรฒ.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. 2557. **การนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
(O-NET) ไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียน**. กรุงเทพฯ.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. 2560. **คู่มือจัดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. กรุงเทพฯ.

สมพงษ์ จิตระดับ, **คู่มือท้องถิ่นสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมของเด็กและ
เยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัทธรรมดาเพรส จำกัด. 2552.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2554. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช
2551**. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. 2558. **รายงานการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558**. กรุงเทพฯ.

สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2557. **ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย**. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำเนา ขจรศิลป์. 2550. **มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา2 : การพัฒนานักศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตการพิมพ์.

สิฏฐารัตน์ ชันทอง. 2555. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2”. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์ (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชาโปรแกรมสุขภาพโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2550. **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2555. **รายงานการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุวิมล ว่องวานิช. (2543). บทสรุปรายงานการประเมินการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : เจริญผล.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2544). **สภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาล. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2556. **การนิเทศภายในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2559. **ระบบการบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2553. **ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561)**. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2554. **แนวทางการบริหารจัดการคุณภาพโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

อภิชาติ เจตจำนงนุช. 2554. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ลักษณะการปฏิรูปการเรียนรู้กับพฤติกรรมการสอนของครูในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน”. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิชาการวิจัยและสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์. 2545. **สภาพแวดล้อมการเรียนรู้**. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอี่ยมพร หลินเจริญและคณะ. 2552. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O – NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ”. กรุงเทพฯ : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (มาทช).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

Atkinson, John W. 1964. **An Introduction to Motivation**. Principle: d. Van Nostrand.

ไม่จำกัดค่าหนังสือพิมพ์อีกทั้งยังมีให้คิดเป็นสิ่งอื่นที่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารที่กล่าวไปใช้

Hermans,Herbert J.M. 1970 “ A Questionnaire Measure of Achievement Motivaition.”

Journal of Applied Psychology.54 (8) : 354 – 355

- Kerr Gord. 2005. **Stimulation Parent Involvement to Stimulate Student Success.**
Canada : Richmond Hill.
- Lundt,John Charles.2009. **The effects of self-concept home characteristics,and
Western Montana High school environmetns on academic achievement.**
University of Mantana
- Maddox, Harry. 1965. How to Study. London : The English Language Book Society.
- Martens,M.L.1988. "Implementation of a problem solving curriculum For elementary
science: Case Studies of teachers in change" **Dissertation Abstracts
Internationals.**49(4):176-A
- McClelland; et al. (1969). **The Achievement Motive.** New York: Appleton-Century
Croffs.
- Mehrabian, Albert. 1968. **An Analysis of Personality Theories.**New Jersey : Harcourt
Brace Jovanovich
- Udompornwiwat, S. (2001). Educational Psychology. Bangkok : Pad Ta Na ak Sa. (in Thai)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Struction interview Form)

เรื่อง ปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ
ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

ชื่อ - สกุล ผู้สัมภาษณ์ นางสาวชุลีรัตน์ เหล่าตระกูล นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา คณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....เวลา.....สถานที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

- 1.1 ชื่อ - นามสกุลของผู้ให้สัมภาษณ์ (เด็กหญิง, เด็กชาย).....
1.2 อายุ.....ปี

ตอนที่ 2 โปรดให้รายละเอียดข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อผลการ
ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษา
กรุงเทพมหานคร

กล่าวนำ

ในฐานะที่นักเรียนเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
นักเรียนมีความคิดเห็นในการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
อย่างไร ในแต่ละประเด็นการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

ขอบเขตคำถามด้านที่ 1 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน

- ห้องเรียน ในสมัยที่นักเรียนเรียนอยู่ชั้น ป.6 มีบรรยากาศสภาพแวดล้อมเป็นอย่างไร และ
บรรยากาศในสภาพแวดล้อมนั้น สนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น
พื้นฐาน (O-NET) อย่างไร

- ห้องปฏิบัติการ ห้องคอมพิวเตอร์ ในสมัยที่นักเรียนเรียนอยู่ชั้น ป.6 มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และ
อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าข้อมูลที่สนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น
พื้นฐาน (O-NET) อย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลบางประการ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องสมุดและป้ายนิเทศ ในสมัยที่นักเรียนเรียนอยู่ชั้น ป.6 มีหนังสือ ตำราเรียน วารสาร และป้ายประกาศที่ สนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

- โรงเรียน ในสมัยที่นักเรียนเรียนอยู่ชั้น ป.6 มีการให้รางวัล ยกย่อง ชมเชย ที่สนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอบเขตคำถามด้านที่ 2 พฤติกรรมการสอนของครู

- ครูผู้สอนในสมัยที่นักเรียนเรียนอยู่ชั้น ป.6 มีความตั้งใจ เอาใจใส่ และให้คำปรึกษาการเรียนอย่างไร เพื่อการสนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

- ครูผู้สอนในสมัยที่นักเรียนเรียนอยู่ชั้น ป.6 มีการนำเข้าสู่บทเรียน อธิบายเนื้อหา จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้สื่อการสอน และสรุปบทเรียนอย่างไร ในการสนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

.....
.....
.....
.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น. ลิขสิทธิ์นี้มอบให้แก่คุณและผู้อื่นที่สนใจสืบจนเอกสารชุดนี้ถึงมือคุณไปให้

- ครูผู้สอนในสมัยที่นักเรียนเรียนอยู่ชั้น ป.6 ส่งเสริมกระบวนการคิดและสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างไร เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

.....
.....
.....
.....
.....
.....

- ครูผู้สอนในสมัยที่นักเรียนเรียนอยู่ชั้น ป.6 มีการชมเชย และให้รางวัลอย่างไร เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอบเขตคำถามด้านที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

- ในสมัยที่นักเรียนเรียนอยู่ชั้น ป.6 นักเรียนตั้งใจเรียน พยายามทำงาน โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก สนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

- ในสมัยที่นักเรียนเรียนอยู่ชั้น ป.6 นักเรียนมีการวางแผนการเรียน เพื่อให้ไปถึงเป้าหมาย สนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อย่างไร

.....
.....
.....

ขอบเขตคำถามด้านที่ 4 การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครอง

- ในสมัยที่นักเรียนเรียนอยู่ชั้น ป.6 ผู้ปกครองมีการสอนการบ้าน สอบถามเรื่องเรียน ให้คำปรึกษา และให้กำลังใจ สนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวชุลีรัตน์ เหล่าตระกูล
วัน-เดือน-ปีเกิด	20 มิถุนายน 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดชลบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	121 ม.4 ต.ท่าบุญมี อ.เกาะจันทร์ จ.ชลบุรี
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2556 สำเร็จการศึกษา ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการสอน ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยบูรพา
ประวัติการทำงาน	พ.ศ.2557 – ปัจจุบัน รับราชการครูสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงเรียนวัดปลูกศรัทธา สำนักงานเขตลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้